

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

ישיבה מספר 5

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שלישי, י"ג בשבט תשע"ד – 14 בינואר 2014

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל: 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

נייד: 054 - 4622434

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

נוכחים:

אביגדור יפת, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
אלוף (במיל') עוזי דיין
גדעון בן ישראל
רינה קרן, חברה
ראובן פרי, חבר
מרינט וקנין, חברה
יוסי אילוז, חבר
יחזקאל אנגלר, חבר
רוני כהן, חבר
יהונתן דקל, חבר
אלי ארביב, חבר
יוסי כוכבי
יעקב נוח
דר' דוד אלעזר
אמנון עדני
מיכאל כוכבי
משה פרנקל
מאיר מוזס
לילי סופר
רפאל מלאכי
אריה כהן
הנרי אלקסלסי

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

סדר יום לישיבת ועדת הרווחה של בינ"העל סדר היום:

- דברי ברכה – מר רפאל מלאכי, עו"ד, יו"ר אגף הרווחה וחבר מועצת הביטוח הלאומי
 - דברי פתיחה – מר אביגדור יפת, יו"ר ועדת הרווחה
 - מרצה אורח – האלוף (במיל) מר עוזי דיין – נשיא כנס שדרות לחברה, יו"ר דירקטוריון מפעל הפיס
- על הנושא – החברה בישראל 2014

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

**מרצה אורח – האלוף (במיל) מר עוזי דיין – נשיא כנס שדרות לחברה,
יו"ר דירקטוריון מפעל הפיס**

על הנושא – החברה בישראל 2014

אביגדור יפת, יו"ר: שלום לכולם, ברוכים הבאים. אני מקבל בברכה כמובן את מר עוזי דיין, האלוף במילואים, שהיום הוא יו"ר דירקטוריון גם של מפעל הפיס, בעבר בין היתר אבל עיקר, אני רואה בזה עיקר, מפקדת סיירת מטכ"ל, סגן הרמטכ"ל וראש המועצה לביטחון לאומי. גולת הכותרת מבחינתנו זה הנושא של כנס שדרות לחברה.

עוזי דיין: זה היה בעיקר.

אביגדור יפת, יו"ר: אני אומר. בשבילנו אמרנו גולת הכותרת מבחינתנו זה הכנס הזה שבטחת הוזמנת ונראה איך אנחנו אחר כך יכולים להשתלב בעניין הזה של כנס שדרות. זה בחלק הראשון אנחנו נשמע. בחלק השני אנחנו נשמע גם על הנושא של מפעל הפיס, השלטון המקומי וההשלכות והקשר עם הרשויות המקומיות. מי שהיה ברשות מקומית אז יודע שיש לזה קשר הדוק מאוד, חזק מאוד ומשפיע מאוד.

אז שני הנושאים האלה אנחנו נשמע פה היום. בחלק הראשון עוזי ידבר, אחר כך מעט שאלות ותשובות ונראה איך אנחנו מסכמים את זה.

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אני מתחיל?

עוזי דיין:

כן.

אביגדור יפת, יו"ר:

עוזי דיין: אני כמי שגדל במושב קטן בעמק, לא נהלל, נמאס לי כבר להסביר שאני לא גדלתי בנהלל, לא נולדת בנהלל, מושב קטן בשם היוגב. כשהייתי ילד בהיוגב, בשביל זה אני מדגיש שזה לא נהלל, לא היה חשמל בהיוגב, לא היה כביש ולא היתה רצפה בבית. היו עושים שליכט כזה על הרצפה. והיתה לנו ילדות מאושרת, אל תבינו לא נכון.

אבל היו כמה דברים חשובים בחיים. אחד הדברים שאני זוכר, קודם כל בכללי החיים היו שני דברים. אחד, באדמה ומים אין חברים. אתם מכירים את הכלל הזה? לא חשוב, אתה נגד אחיך, אתה ואחייך נגד השכנים, אתה והשכנים נגד כל הכפר. על מטר אדמה לא היו מוותרים, לא לדבר על מכסת מים, אז עוד לא היו המכסות של ההודים וזה.

ודבר שני, שלעבודה יש ערך בפני עצמה. כבר אז היו על זה אמנם ויכוחים, זה לא כל כך פשוט, אבל היינו עובדים, לא חשוב, גם ילדים קטנים, להעביר קווים, זה, מי שמכיר, יש מלא עבודות. והיה לי זיכרון אחד שאני נושא מאז, כי לא היה בידור, מה היו עושים ככה בערב היה חושך, מדליקים את המנורות נפט, מבשלים על הפתיליות וזה. פעם בכמה חודשים היה בא מישהו במודעה במחלבה היתה מודעה כזאת, אתם זוכרים פעם היו מחברות עם נייר משובץ כזה והיו כותבים הודעה והיו עושים שני קווים מתחת בעט, והיו כותבים החבר זה וזה יבוא לדבר במועדון מה היה כתוב, על מה הוא היה בא לדבר? זוכרים?

14.1.2014

עוזי דיין: מישהו מהוותיקים אולי זוכרים. מה היה כתוב? יבוא לדבר על? על מה?

הנרי אלקסלסי: ענייני דיומא.

עוזי דיין: לא, לא, אצלנו לא היו כאלה אינטלגנטים, לא יודעים מה זה.

דובר: ערך העבודה.

עוזי דיין: ערך העבודה? זה, היה מפחד, היה בא למושב היו אומרים לו אתה מדבר על ערך העבודה? על המצב, יבוא לדבר על המצב. החבר זה וזה, שהוא תמיד היה פולני ולכן קראנו לו החבר ירחמיאל, היה מתחיל, דרך אגב אני פעם הסתכלתי לחבר ירחמיאל בדף שלו והיה כתוב, אגב החבר ירחמיאל היה לפעמים מהתנועה, לפעמים מההסתדרות, מתנועת המושבים, לפעמים ככה יותר ממשלתי, אבל הכל היה אותו דבר, לא היה הבדל בין הזה, אם אתה מפה מפה מפה, הכל היה אותו דבר, והיה כתוב לו אתה נוסע למושב היוגב לדבר עם החברים והחברות על המצב בתנועה, במפלגה, במדינה ועל המצב בכלל. ככה היה כתוב לו.

כל החברים ירחמיאל היו מתחילים, קודם כל עוד לא היו מדברים על המצב אלא מדברים על המצף, נכון? כי הם היו פולנים. היו אומרים "המצף חברים וחברות, המצף". כבר היינו צוחקים הילדים. עכשיו מה הילדים עשו שם? זה היה משהו אחר לעשות. אז היינו באים.

עוזי דיין:

וכל החברים ירחמיאל היה להם מנהג שעד היום אני לא מצליח לרדת לפרשו, הם כולם היו מתחילים את דבריהם במשפט אחד אותו דבר, והם היו אומרים- חברים וחברות, לפני שאני מדבר אני רוצה להגיד כמה מילים. למה, מה, מאיפה זה בא? עד היום אני לא מצליח לרדת לחקרו של המשפט הזה. אנחנו היינו צוחקים, היו אומרים ילדים תרדו מהחלונות, זה היה צריף כזה, ותלכו הביתה, היינו הולכים בחושך הביתה ומאז אני לא יודע מה המצב, מה זה.

למה אני מספר את הסיפור הזה? בגלל שתי סיבות, בנושאים החברתיים היום חזרנו לימים, למה כל שבוע מדברים על המצב. לא חשוב איך קוראים לזה מגיעים בסוף למצב החברתי. והסיבה השנייה זה שהיו הכמה מילים שרציתי להגיד לכם לפני שאני מדבר.

נחום אסד:

שומר על המסורת.

עוזי דיין:

כן. יכול להיות שהיה משהו חכם בסיפור הזה. אני יש לי עכשיו כבר מקסימום 40 דקות ואני אנסה נורא להיות מעשי, כי אני מניח שבחדר הזה, קודם כל זה שאנחנו נסביר אחד לשני, נשכנע אחד את השני חבל על הזמן. אנחנו מאותה לא בהכרח מפלגה פוליטית אבל מאותה מפלגה בתחום החברתי.

רפאל מלאכי:

באותה תנועה.

14.1.2014

עוזי דיין: כן. יש היום הציניקנים אומרים שתנועת הנוער היום זה אלה שעושים ככה, זה התנועה, תנועת הנוער.

דרך אגב עשו מחקר, זה סיפור אמיתי, בקופים, שאתה נותן להם סלולרי עם תמונה בסוף מגיעים למצב שהם עושים ככה, הם לומדים לבד. זאת אומרת הם נוגעים, הם רואים שזה זז. לכן לא לחשוב שיש בזה איזה חוכמה גדולה.

אני אנסה להיות גם כללי אבל גם מעשי ובעיקר לראות האם אפשר לעשות דברים עם הפורום הנכבד הזה. יושבים כאן חלק מהאנשים באמת מוריי ורבותיי מכל הבחינות, גדעון ומוזס ואחרים, לא חשוב, לא רוצה להתחיל להגיד שמות.

אני הגעתי למפעל הפיס לפני שנתיים ורבע, אספתי את כל העובדים, אין כל כך הרבה, יש 250 עובדים, אמרתי להם בוקר טוב, קוראים לי עוזי, אני לא באתי לכאן בגלל שאראלה צלצלה אלי ואני ממליץ גם לכם לא לסמוך על זה. גם להם אמרתי וגם לכם אני אומר, לא לסמוך. אני באתי לכאן בגלל כנס שדרות לחברה, בגלל ששם ראיתי איך החיים בנויים והחלטתי שבכל מקום שאני אוכל לעשות משהו מעשי באמת אני אעשה את זה.

מפעל הפיס זה לא דבר כל כך פשוט מבחינת מאיפה בא הכסף, ממה זה, צריך להיזהר מאוד. זה סיפור לא פשוט. אם יהיה לכם זמן אני אגיד לכם כמה מילים על זה, אבל זה כסף גדול. הרווח הנקי השנה יהיה כמעט מיליארד וחצי שקל.

14.1.2014

עוזי דיין:

והכסף הולך כולו לחברה הישראלית. מפעל הפיס הקימו פה בתל אביב, אני מניח שאתם יודעים, לפני 62 שנה, כי היה צריך כסף לענייני בריאות ולא היה, אז רוקח חשב, הלך לירושלים והממשלה אמרה לו תמצא את החברים העשירים שלך, חזר לתל אביב, לא היו כל כך הרבה מלייאנים כמו היום בתל אביב, ואמר מאיפה יבוא הכסף? אתה יכול להעלות את הארנונה וזה. החליט יעשה הגרלה, קיבל אישור להגרלה אחת, עשו אותה באוהל, הגרלה אחת, הדפיסו לו 120 אלף כרטיסים וקנו את כולם. הייתם מאמינים? בלירה.

למה אנשים קנו? כי הם רצו להרוויח כסף, אבל הם גם ידעו שהכסף הולך למשהו טוב. ככה הקימו את איכילוב, בכסף הזה. כל כך הצליח. זה כל כך הצליח שאחר כך כל אחד תפס את זה והאוצר והרשויות המקומיות, זה נהיה מה שזה היום. אבל המחויבות שלי היא לכנס שדרות.

כנס שדרות הוא בסך הכל כנס. צריך להבין, כנס זה הרבה מילים ויכול לעשות כל מיני דברים, תכף אני אסביר, אבל יש לו מגבלות, הוא כנס. כנס שדרות הוקם לפני 11 שנה. הוא קם כי הזמינו אותי לספיר, למכללת ספיר, ואמרו לי תשמע, בוא תעשה קתדרה. לא היה אכפת להם, הם רצו את השם ואת החיבור ועוזי ברעם היה אבי הרעיון, יחד עם שיצקו וזה.

אמרתי איזה קתדרה? לא אמרו לי לא משנה, אמרו לי קתדרה לממשל ופוליטיקה. אמרתי תנו לי לחשוב טיפה. הסתובבתי טיפה בקמפוס, הוא ממש צמוד ככה לשדרות. אני גם מכיר בסך הכל את המקום.

14.1.2014

עוזי דיין:

חזרתי אליהם אחרי שיטוט קצר, אמרתי בסדר. אמרו יופי. אמרתי אבל יש לי שני תנאים, מה התנאים? אמרתי אחד זה לא יהיה ממשל ופוליטיקה, זה יהיה חברה ופוליטיקה. אמרו לי בסדר, מה אכפת להם מבחינתם? אמרתי דבר שני, אה, אמרו לי רגע, וכמה כסף אתה רוצה? אמרתי אני לא רוצה כסף. אמרו יופי, חשבו אולי יעשו שתי קתדרות. אמרתי אבל יש לי שני תנאים, אמרו מה התנאים? אמרתי אחד חברה ופוליטיקה, ושניים אני לא רוצה כסף אבל הקתדרה צריכה כסף.

אמרו לי כמה צריך? אמרתי 700 אלף שקל. (צוחק) נפלו מהכיסא, אמרו השתגעת? קודם אתה אומר שאתה עושה את זה בהתנדבות עכשיו אתה רוצה לקתדרה 700? למה 700? אמרתי כי אנחנו נעשה את הכנס החברתי הכי חשוב בישראל, הוא יהיה פה, יקראו לו כנס שדרות ואני צריך את הסיד מאני, את הכסף הראשוני, אני אחזיר לכם. אם מה שצריך אני אאסוף לזה כסף וכולי אבל אני רוצה שאתם תודיעו שאתם תשימו את הכסף.

בלעו את הרוק אמרו אנחנו צריכים לחשוב על זה. אמרתי תחשבו, יש לכם את כל הזמן שבעולם, להתראות. אמרו לא לא, חכה רגע, הלכו הצידה, זה היה בדיוק חבר הנאמנים זה, הסתודדו חזרו אמרו בסדר. באותה שנה החזרתי להם כבר חצי מהסכום ומאז יש את כנס שדרות. ללמדכם שגם תיאוריה טובה היא מעשית.

מה היה בראשית הכנס? למה בכלל חשבתי שצריך כנס? בגלל שהייתי שנתיים ראש המועצה לביטחון לאומי וכראש המועצה לביטחון לאומי ראיתי שני דברים, אחד שאנחנו לא יודעים מה אנחנו רוצים לעצמנו.

14.1.2014

עוזי דיין:

יש מלא דברים ועניינים וזה אבל אתה שואל, אוקי, מה אתה רוצה? כמדינה, תחליט. לא, ויכוחים, עניינים. ודבר שני, עשיתי הערכת מצב ביטחון לאומי. זה שם כזה נורא חשוב, אבל מעשית היא דבר שאני אמרתי שצריך לעשות אותו לפני שקובעים את התקציב של המדינה ולהגיד מה הדברים העיקריים, לאן אנחנו הולכים בזה. ויצא לי בהערכת מצב לאומית הראשונה והאחרונה שעשו בישראל שהנושא החשוב ביותר הוא חינוך, כשהיום זה כאילו מובן מאליו אבל זה היה לפני משהו כמו 13 שנה, זה לא היה מובן מאליו.

הוצאנו ספר כזה, יש בו את הכל, גם איראן כבר מוזכרת, גם גדר הביטחון, גם אמירה שהסיפור עם הפלסטינים לא ילך לשום מקום. אבל היה כתוב היעד הלאומי מספר אחד של ישראל צריך להיות החינוך. וכשרציתי לפרסם את זה לציבור, לא, היה חוברת כזאת סודי ביותר שיצא ב-150 עותקים, כולם דיברו טה טה טה, אמרתי בוא נכתוב לציבור, כי ביטחון לאומי מה זה? זה של האנשים, זה לא של הממשלה.

אמרתי הצעתי חוברת אחת 12 עמודים בכתב כזה גדול עם רווחים ואריק שרון, אללה ירחמו, לא הסכים בשום אופן להוציא. זה היה אחת הנקודות שדרכינו נפרדו. ואמר זה מסוכן וזה. בטח זה מסוכן, זה הראה את השאלה מה צריך להיות סדר העדיפות הלאומי, זה אמר שצריך לקחת כסף מהביטחון לחינוך. המועצה לביטחון לאומי אומרת את זה, לא אומר את זה משרד החינוך וכולי, כשבקצב הזה אנחנו נתדרדר יחסית לעולם, שאם השחיתות הציבורית תמשיך במידה שהיא היתה אז אז המצביעים יאבדו אמון בהנהגה.

14.1.2014

עוזי דיין: היו שם דברים מאוד בעייתיים. וזה בעבודה עם איזה 160 מומחים, זה לא היה דבר שקל לקעקע אותו. זה לא עוזי כתב, אמר להוא, לא. אני ידעתי מראש מה יקרה עם המסקנות. ואז כשהשתחררתי אמרתי בואו נעשה מועצה לביטחון חברתי. לא חשוב, התעסקתי בכל מיני דברים, בזה 8 שנים, בזה, בסופו של דבר אחד מהדברים הראשונים שעשיתי אמרתי צריך כנס. כולם יודעים יש כנס הרצליה, יש כנס קיסריה, צריך שיהיה כנס שדרות. למה? כי מישהו צריך להעמיד את הנושא החברתי בחזית, להניף את הדגל.

החלטנו שלושה דברים על ההתחלה. המילה החלטנו, כנס שדרות הוא לא תאגיד, הוא לא עמותה, הוא האוהדים של בני הרצליה, לא יודע, הוא סתם קבוצה, אין לו מעמד סטטוטורי מה שקוראים.

רפאל מלאכי: וקיסריה וזה יש להם?

עוזי דיין: בוודאי.

רפאל מלאכי: הרצליה.

עוזי דיין: מגלגלים כסף ענק, אבל דרך אגב מספיק נגיד, כנס הרצליה נעשה על ידי הבינתחומי, מספיק שזה רק בבינתחומי. גם הכסף שלי הוא לא אז מכיס לכיס, הוא עובר כולו את מכללת ספיר, יש לו כללים, יש לו זה. הוא כנס של 900 אלף שקל בשנה. זה נורא זול, בעיקר שרוב הכסף הולך על להביא את האנשים.

14.1.2014

עוזי דיין:
 עכשיו יש רכבת, לדעתי סוף כל סוף
 יבואו אנשים, כי תדעו לכם זה
 שעושים רכבת בשדרות, הייתי ביום הפתיחה, הדבר שאני הכי זוכר זה
 שאמרו עכשיו הילדים של שדרות יוכלו להגשים את החלום ולנסוע
 לעזריאלי. זה לא שמחה גדולה, תאמינו לי. אמרתי בכנס שדרות,

גדעון בן ישראל: זה לא שמחה גדולה להורים.

עוזי דיין: כן. יום אחד כולם ייסעו לשם, גם
 יחזרו.

ראובן פרי: לא, זה המשבר שהילד צריך ... ואין
 לו את הכסף לקנות והפער פתאום,

עוזי דיין: לא, זה בסדר גמור שייסעו לעזריאלי,
 אבל זה לא החזון, בינינו, כן? אמרנו
 שלושה דברים, מי זה היה? זאביק צחור, כי הוא היה הנשיא של ספיר
 ואני, אמרנו בואו נחליט בינינו, זאביק ואני רחוקים אחד מהשני מה
 זה מבחינת הרבה דברים פוליטיים. הוא בן של משפחה רוויזיוניסטית,
 נכון מוזס?

מאיר מוזס: כן, מרביבים.

עוזי דיין: כן. הוא בן של משפחה
 רוויזיוניסטית, אבא שלו מת בשבדיה.
 הוא בן של משפחה רוויזיוניסטית באמת.

14.1.2014

עוזי דיין:
 ואני אפשר להגיד עלי הרבה דברים
 אבל אני לא בן של משפחה
 רוויזיוניסטית. והוא הלך שמאלה שמאלה ואני ככל שהחיים
 התקדמו הלכתי ימינה. אבל בעניין הזה אמרנו אנחנו מסכימים בינינו.
 מה שאנחנו לא מסכימים בינינו לא יהיה, לא דורכים אחד לשני על
 האצבעות, לא עושים דווקא וכולי. וכיוון שבעניין החברתי אין מרחק,
 דרך אגב בכלל בארץ, סיפור מעניין מה קורה בתחום החברתי.

הסוציאליסטים הכי גדולים שאני יצא לי לפגוש, אני אומר לכם, הם
 בליכוד. בעמק לא היו סוציאליסטים כאלה. שם המפא"יניקים ידעו איך
 מנהלים את הדברים, לא הלכו לאיזה סוציאליזם קיצוני, תמיד היה
 קווים ברורים שלא עוברים אותם. היום אני פוגש אנשים שהם ימין
 ימין אבל התפיסה שלהם היא מה זה סוציאליסטית, אני נבהל
 מהסוציאליזם.

גדעון בן ישראל: עד שנגיע להצבעה בכנסת.

עוזי דיין: נכון. נכון. זה סיפור אחר.

גדעון בן ישראל: בזה זה נגמר.

עוזי דיין: נכון מאוד.

יחזקאל אנגלר: יש אחד שהוציא מסקנות, זה כחלון.
 ואתו גם כן,

גדעון בן ישראל:

חכה, עדיין לא,

עוזי דיין: wait and see. חכה ותראה. חכה

ותראה. אנשים לא כל כך קל להם

לבגוד בגרעין הקשה האמוני שלהם, זה בעיה הסיפור הזה. אבל נקווה שיצליח בתחום הזה. אני אומר לכם זאת אומרת כל מי שחברתי ואז החלטנו ככה, יעד ראשון, אנחנו נוציא את האמירה, את הזה שצריך להניף את שני הדגלים לאותו גובה. הדגל של הביטחון הלאומי לא חשוב מילימטר יותר מהדגל החברתי. זאת אמירה אחת. ותרגומה לעברית- חינוך חשוב לא פחות מביטחון. אני דרשתי את האמירה הזאת.

הדבר השני, הפריפריה יש לה חשיבות בשיח הישראלי לא פחות מהמרכז. או אם אתם רוצים באופן מעשי, לא יתכן שהכל יוחלט בין הרצליה לקיסריה ותל אביב ובמילים אחרים כנס הרצליה כנס קיסריה, אלא יש גם כנס שדרות. דרך אגב, אני לא חושב שהוא יותר חשוב, פשוט אומר שהוא שווה זכויות. הכנס הוא לא פריפריאלי והוא לא פרובינציאלי. תישמרו מהעניין הזה. אם נדבק בכך תוויית שאתה הוצאת לעצמך תעודת מסכן הלך עליך.

זה דבר, אמא שלי, שהיא אישה מאוד רגישה, היתה אומרת אף פעם עוזינקה אל תוציא לך תעודת מסכן, מקסימום יאמינו לך שאתה מסכן, לא כדאי. תקשיבו, חשוב העניין הזה. היינו חוזרים הביתה עם ראש פתוח מריבים מעניינים, לא היו לא מזה ולא עשו לי, אמרו לי, היכו אותי, אבא של ההוא, הילד ההוא, שום דבר.

14.1.2014

עוזי דיין:
היו שולחים אותך לדיטה במרפאה,
היתה שמה קלמרות, אז עוד לא היו
תופרים, היו קלמרות כאלה, אתם זוכרים? פס כזה, עם פלייר. יהיה
בסדר. מסכן לא. תריב, תבעט, תרצח אפילו אבל אל תגיד אני מסכן.

יחזקאל אנגלר: תרביץ חזרה.

עוזי דיין: כן, כן, הכל.

יחזקאל אנגלר: אתה מקבל מכה, תחזיר חזרה.

עוזי דיין: תחזיר פעמיים. אפילו פעם היה
אצלנו מישהו אמר ראיתי שהוא הולך
להרביץ לי אז קודם כל החזרתי לו.

(צוחקים)

עוזי דיין: גם בסדר, אבל לא אני מסכן. הדבר
השלישי שהסכמנו זה שאין השגת
יעדים חברתיים בלי כלכלה חזקה ואין דבר כזה כלכלה חזקה ובריאה
על חברה מתפוררת. זאת אומרת זה מוכרח להיות שילוב של הדברים.
אי אפשר להגיד לא מעניין אותי הכלכלה אבל גם אי אפשר לא מעניין
אותי החברה. יש לנו פרמטרים ... וכולי.

במקרו אני אגיד לכם מה הבעיות, אני מצרף עכשיו את דו"ח הביטחון
הלאומי ואת כנס שדרות 11 שנה.

עוזי דיין: אתם יודעים את זה, אני לא אחדש לכם כלום, אני רק אזכיר את זה. בואו לא, אפילו לא נחזק אחד את השני בעניין. במקור הסיפור הוא שהמדינה יש לה כלכלה יחסית חזקה, יש פה איומים, עניינים, נכון, היא מוציאה הרבה לביטחון אבל גם אם אתה מוריד את הוצאות הביטחון אתה רואה שהעושר במדינה, והיא מדינה לא ענייה, מתחלק בצורה קטסטרופלית.

עכשיו איך מתקנים את זה, זה כבר לא מובן מאליו. יש לזה דרכים שונות אבל הפערים הם בלתי נסבלים, ככה צריך לומר את זה. ויש רמות שונות ודברים ו-, לא חשוב. עכשיו איך מתקנים את זה? ישנה בסך הכל הסכמה, אחד, שהחינוך הוא הבסיס הלאומי לכל תשתית טובה, שההזדמנות השווה בחיים העיקרית היא חינוך, השכלה במושגי השכלה, אבל זה לוקח המון זמן.

ו- ב', ישנה עוד בעיה קטנה. אני אומר לכם עכשיו נתונים. לא רק שהפערים הם גדולים אלא החינוך שאתה בודק מה קורה במדינה אז שני נתונים בעייתיים. אחד, הפוטנציאל של הילד או הילדה נקבעים עד גיל 6-8, זהו. זה לא אומר שאין מה לעשות אחר כך, אפשר לטפח, להביא אותך לפוטנציאל. רוב האנשים לא מגיעים לפוטנציאל שלהם בחיים. אבל אם הזנחת את הילד עד גיל 6 הפוטנציאל שלו יהיה נמוך ולא תצליח לתקן את זה גם עם ים של כסף.

וזה היסוד.

יחזקאל אנגלר:

עוזי דיין: ממה הפוטנציאל? מה זה נקרא להזניח ילד בגיל 0-6? חלק מהדברים זה משפחה ואהבה וזה, אבל חלק הדברים זה כסף. כי אם תיקחו את זכאי הבגרות במדינת ישראל, בגרות אמיתית, לא בגרות בלוף כזו, כן? בגרות שמקבלים אותך באמת לאוניברסיטה, ותסדרו את האישורים לפי ההישגיות שלהם 1-30, תקבלו התאמה אחד לאחד לחתך הסוציאקונומי של ההורים.

זאת אומרת אני גם ... אני יודע איך זה קורה. זאת אומרת תקבל התאמה כמעט 1.0 בשרשרת הזאת, למה? כי מי שמצבו הסוציאקונומי יותר טוב, שהחתך הזה כולל גם השכלה דרך אגב אבל גם כסף, יודע לחפות על זה בדרכים שונות וכולי. ומי שמצבו הסוציאקונומי פחות טוב זה לא אומר שלילד אין פוטנציאל אבל הרבה יותר קשה להשיג את הפוטנציאל, להביא אותו לפוטנציאל הזה. זאת אומרת יש פה בעיה סוציאקונומית מההגדרה ומההתחלה, מהלידה.

הבעיה השנייה היא שונה לגמרי אבל חשוב להכיר אותה. 49.7% מהילדים בכיתות א'-ב', אני לוקח בכוונה את החתך הזה, לא לומדים בחינוך לא ממלכתי ולא ממלכתי דתי. זאת אומרת חצי מהמחזור שהוא גדל הוא לא מחלק את הנטל הכלכלי עם אחרים בגלל שהוא בהתחלה יוצא לחיים לא עם הזדמנות שווה בתחום הזה וזה גם אותו חצי מהמחזור שלא מחלק את הנטל הביטחוני עם אחרים, מי הורג, מי נהרג ומשרת. עכשיו, עשיתי פה סלט שלם, אני יודע את זה, אבל הוא סלט אמיתי, הוא סלט ישראלי.

עוזי דיין: זה באמת אומר שחצי מהמחזור, ויש פה ערבוב שלם של חרדים וערבים וכאלה שהחתך הסוציאקונומי נמוך שלהם וכאלה שהם עולים, שהמדינה הסתובבה להם מספיק מהר והם לא מצליחים להחזיק מעמד במרוץ הזה, כל מיני כאלה, אבל זה מה שקורה, חצי מהמחזור הוא לא מקבל לא את הפוש הכלכלי ולא את ה-, ולא נהנה מהעניין הכלכלי וגם לא תורם דרך אגב לכלכלה, כמו החצי השני, ואותו חצי גם לא משרת בעצם את המדינה.

דרך אגב הוא גם לא משלם מיסים, הוא גם לא המון דברים. כמו שאמר לי פעם חבר, אצלנו בשכונה שלי עובדים, שלי לומדים, שלי משרתים במילואים. הוא אומר הבעיה שכל השליש זה אותו שלי. שלי עובדים, שלי משלמים מיסים, שלי משרתים במילואים, הוא אומר השליש הוא אותו שלי.

עכשיו שני הדברים האלה צריך לתקן אותם והם בעייתיים בצורה איך מתקנים אותם. יש הסכמה של חינוך, יש הסכמה שצריך תעסוקה שתיתן לך להתפרנס בכבוד, יש הסכמה על הרבה דברים. כשזה מגיע לביצוע זה לא בדיוק עובד ככה מסיבות שונות.

הפגיעה העיקרית במצב הזה היא בסולידריות. הוא פוגע בכל מיני דברים, אבל מעשית הוא הורג את הסולידריות, את הלחימות הזאת, את הרגשת הביחד. באמת הוא דופק את זה. ותדעו לכם שזה לא מובן מאליו איך מתקנים את זה. למשל תנועת המחאה שהיו, תנועות המחאה, שאני חשבתי שזה דבר מאוד טוב שקמה זעקה.

14.1.2014

עוזי דיין: אני תמיד אמרתי זה התחיל בשדרות, לא בשדרות רוטשילד, אני אפילו לא יודע עד הסוף אם זה נכון, אתם יודעים איך זה. למשל היא לא תרמה לסולידריות, לא בגלל שהיא לא צודקת אלא בגלל שהיא היתה סקטוריאלית. היא אמרה אנחנו דואגים, נניח למעמד הביניים, צריך לדאוג לו? התשובה היא כן.

אבל אם מישהו אומר אני רוצה לדאוג שכל אחד יוכל להיות לו, לא יודע, ילדים ולעבוד ולחיות בכבוד ומטפלת, אם הוא לא יעסוק בשאלה מה מרוויחה המטפלת, לא האמא של הילד שמעסיקה את המטפלת, אז עשית צורה סקטוריאלית עם מאבק, שהוא חשוב בפני עצמו דרך אגב. אני לא אומר שהוא רע, אבל הוא לא עושה את הסולידריות הזאת המדוברת, כי הוא בעצם מתעסק רק בחלק מהתמונה.

עכשיו מי צריך לעשות את זה? המדינה. הממשלה. נכון, האם היא עושה את זה? אתם מכירים את הוויכוחים ואת הדברים ומה כן ומה לא ו... הפוליטי וכולי. הבעיה היא שאי אפשר להגיד כל הזמן שהיא תעשה את זה וצריך להגיד מה אנחנו עושים בשביל שזה ישתנה. אז יש מאבקים שונים. אני הובלתי את המאבק של ניצולי השואה. אני יודע, איך עושים את הדברים האלה.

מבחינת הכנס, כיוון שזה כנס, אז אמרנו ככה, קודם כל בואו נעשה כנס שכל אחד מותר לו להשתתף. לא מסננים, לא משלמים, לא ארוחת צהרים כזאת, לא זה. דבר שני, נעשה כנס שכל אחד מותר לו לצעוק בו. לא ניתן שהכל יהיה בלגאן אבל גם לא נגיד אתה סותם את הפה כל הזמן.

14.1.2014

עוזי דיין:
 ולכן קבענו שכל מי שבא לכנס, בפרט
 השרים, אין דבר כזה לדבר וללכת.
 אתה צריך לעמוד ולהשיב לשאלות של אנשים. למה? ככה זה הכללים.
 הדבר הזה, דרך אגב, עובד טוב.

דבר שני, אמרנו בואו ניקח נושאים פרקטיים מעשיים. זה שנתחיל
 לדבר באופן כללי לא יעזור. אני אתן לכם דוגמה לדברים פרקטיים
 שיצאו מכנס שדרות. החקיקה נגד תעסוקה פוגענית הוצגה פעם
 ראשונה כעבודה לכנס שדרות על ידי דפנה ברק-ארז. אמרה יש פה מצב
 שאנשים פה עובדים אפילו שניהם ונהיים עניים. מה הבעיה? אתם
 מכירים, שכר המינימום וכולי. אמרתי תכתבי הצעת חקיקה. כתבה
 הצעת חקיקה, הבאנו אותה לכנסת, חלק מזה נפתר, חלק מזה לא. אני
 מניח שאתם מכירים.

הרפורמה בבנקים התחילה בכנס שדרות. הרפורמה בחינוך הוצגה בכנס
 שדרות לפני ועדת דוברת, לפני אפילו הוצגו ששת הנושאים, לקחו
 אותם, את הפרטים אחד לאחד מזה.

אני לפני שלוש שנים בפתיחת הכנס אמרתי נפל עלינו מהשמיים,
 קוראים לו גז. בואו נחליט מה עושים עם תמלוגי הגז, הצגתי, היתה לי
 קבוצת עבודה על זה, כמה כסף זה יביא, ללכת בדרך של הנורווגים ולא
 ההולנדים, למה להשתמש בכסף. אפילו עשיתי סקר ושאלתי את הקהל
 הישראלי. יש עוד 4-6 מיליארד שקל כל שנה לתקציב, מה אתם מציעים
 לעשות? כי זה הפירות של הקרן שהיו חזויים אז, מה אתם מציעים
 לעשות עם זה? לשאלה האם להוריד בזה את המיסים רק 6% אמרו כן.

14.1.2014

עוזי דיין: זה מראה שלקהל יש הרבה יותר אחריות ממה שנדמה דבר ראשון. אני הייתי בטוח שכולם יגידו צריך להוריד את המיסים. נתנו אפשרויות. 48% אמרו לשים אותו בחינוך. דרך אגב, מתחיל להיות לא לגמרי פשוט העניין של חינוך. כי היום הכסף שהולך לחינוך בישראל יותר גבוה מהכסף שהולך לביטחון. הסך הכל, לא התקציב.

נחום אסד: כמה מבוצע, כמה נשאר בסוף שנה,

עוזי דיין: כן, לא, בסדר.

נחום אסד: שהכסף נמצא, צבוע.

עוזי דיין: אני לא אומר שיש יותר מדי כסף בחינוך, אני לא אומר שאין מה לעשות. אני יותר זהיר מזה אבל זה לא לגמרי ברור. בקיצור, אנחנו כל שנה לוקחים נושאים כאלה. הנושא השנה היה, שיהיה עליו מאבק גדול ואני עוד לא יודע להגיד, הוא סיפור כבד, הוא לשכנע את המדינה שעסקים חברתיים זה מנוע צמיחה כלכלי וחברתי. אני אגיד על זה בסוף כמה מילים כי זה נושא מאוד מאוד חשוב. ואני ניסיתי אפילו מהפיס להגיד בואו נשים על זה כסף גדול והאוצר לא רוצה. אני הצעתי כסף לפיס לדבר הזה.

נחום אסד: אתה מדבר על עסקים חברתיים?

14.1.2014

עוזי דיין: עסקים חברתיים, אני מתכוון לעסקים שיש להם יומרה חברתית, הם מתחייבים החל מנתח רווחים נמוך הכסף חוזר להשקיע אבל הוא מכניס אנשים למעגל העבודה. הוא בעיקר מכניס אנשים מודרים למעגל העבודה, זאת אומרת כאלה שאחרת אין להם סיכוי בשוק החופשי.

חבר: לדוגמה?

עוזי דיין: למשל, אם אתם רוצים בתל אביב יש את המסעדה הזאת להיות, היא מתחייבת כל שנה להכשיר 15 סו-שפים, ילדים שנפלטו ממערכת החינוך. והיא אומרת אנחנו לא רוצים נדבות, אנחנו עסק, אנחנו נחיה כמו עסק, אנחנו נרוויח. אבל אנחנו מתחייבים לנתח רווחים נמוך, למשכורות מסוימות ואנחנו מתחייבים כל שנה 15 ילדים להכניס. אז תתחשבו בזה, באופן המיסוי למשל.

דוגמה אחרת, יש נשים בדואיות בחורה, שהרי משרד החינוך משלם, הסיפור של תזונה של בתי"ס הולך להיות סיפור, למה? כי כל שנה יש יותר ילדים שמקבלים תזונה. יש פה שאלה מעניינת מה אוכלים. הם יסמכו על ההורים שלהם עם הלחמנייה עם השוקולד והשניצל נגיע רחוק עם התזונה שהם מקבלים, אבל הם עשו קייטרינג כזה. נשים בדואיות חד הוריות, אין מעמד יותר נמוך בעולם, תבדקו. אישה בדואית חד הורית זה אין לזה תחתית יותר נמוכה מהדבר הזה.

14.1.2014

עוזי דיין: הם עשו קייטרינג וזה כל כך מצליח, הם עושים קייטרינג, מוכרים אותו למערכת החינוך באזור וזה כל כך הצליח שהם צריכים עכשיו עוד שני תנורים גדולים ורוצים מקום. הם מתנהלים, דרך אגב, כעסק, הם לא מתנהלים כ-, או כמלכ"ר, אבל הם לא מתנהלים כעמותה שצריכה תרומות.

הם אומרים אבל אני צריך את הכסף. אם אני אלך לבנקים עם הפריים פלוס שלוש והפה והשם אין לי סיכוי.

ראובן פרי: מה מונע ממפעל הפיס לסייע, לא להמתין לאוצר? של עסק חברתי כזה,

עוזי דיין: האוצר והרשויות המקומיות. כי הם שניהם אומרים לא מהכסף שלי. אתה מבין? אני מנסה לראות איך לגלגל. לפיס יש כסף ענק. הפיס, בניגוד למקומות אחרים, כל הכסף בא מהגרלות ומשחקים. זאת אומרת, ומישהו הוציא אותו מהכיס ושם אותו. לעומת זאת כשאתה בונה מועדון לקשיש זה לוקח שנתיים וחצי, שנתיים במקרה הטוב? לא יותר מהר, או כיתת לימוד. ולכן הכסף מתערב.

עכשיו, קודם כל זה כסף אמיתי. דבר שני, הוא הגיע, אני יש לי תמיד בקופה מעל 3.5 מיליארד שקל. עכשיו הכסף הזה הוא כסף מיועד, תשימו לב, הוא לא כסף מחלק אותו למי שרוצה, הוא לא כסף פילנתרופי. אבל אני אומר כיוון שלוקח לי מחזור של מספר שנים בואו בדרך ננצל אותו לתשואה, אני קורא לזה תשואה חברתית.

14.1.2014

עוזי דיין:

למשל ניתן אותו לעסקים חברתיים
 ובתנאי שיש מחויבות שהוא חוזר.
 אני מוכן לא להרוויח עליו. שנה שעברה הכסף הזה עשה 7.3%. זה
 בעברית למעלה מ- 250 מיליון שקל, רק הכסף מהכסף. עכשיו, הוא
 חוזר לקופה הכללית. כשאני בא ואומר בוא נעשה ממנו, ניתן אותו
 בתנאים יותר טובים אז האוצר אומר- רגע, רגע, 46.25% אני מקבל
 לכיתות לימוד וגני ילדים, אל תיגע לי בזה. בקיצור, הרגולטור שלי
 נהיה לקוח שלי. לקוח גרוע.

ראובן פרי:

הוא גוזר קופון מהכסף הזה
 שמוציאים את זה לחברה.

עוזי דיין:

הוא אומר- תשמע, זה כלכלה. כן,
 נכון, אבל הוא אומר אני בונה כיתות
 לימוד וגני ילדים. מה שאתה עושה לי זה על חשבון הכסף הזה במקום
 לתת לי את הריבית שאתה עושה אתה בעצם תקבל ממנו תשואה הרבה
 יותר נמוכה ולכן למה על חשבונני? הרשויות אומרות- חבר'ה, זה כסף
 שאנחנו מחלקים לדברים שונים וכולי, אז עכשיו אתם נהייתם נדיבים
 על חשבון הכסף שלי. זאת אומרת הדרך היחידה שלי לעשות את זה
 היא ליצור איזושהי קואליציה שכדאי לכולם, כלומר להוציא אותו על
 דברים שכדאי לכולם.

ראובן פרי:

בשורה התחתונה צריך להחזיר את
 הכסף לשכבות החלשות. מדוע? כי
 פעם אחת מפעל הפיס עשו תחקיר מאיפה בא באמת הכסף? זאת שאלת
 המיליון. אני אומר לך שהכסף הזה מגיע משכונות,

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אתה טועה לגמרי. אני יש לי את
הנתונים פשוט, בניגוד לך. הכסף של

עוזי דיין:

הפיס,

אני רואה פשוט איך,

ראובן פרי:

הכסף של הפיס מגיע, אתה פשוט לא
יודע מאיפה הוא מגיע. אני יודע

עוזי דיין:

מאיפה הוא מגיע. שלושת המקומות הראשונים בכסף של הפיס זה
בבלי, רעננה והרצליה קודם כל. נתחיל מזה. לא בשכונת התקווה ולא
בשדרות ולא זה. זה נכון שעניים,

(מדברים ביחד)

רגע, זה נכון, זה הכסף הקטן של
הפיס. זה נכון שעניים מוציאים יותר

עוזי דיין:

ממה, באחוזים ממה שיש להם וממה שטוב שהם יוציאו, זה נכון. אבל
כשאני בא ואומר אוקי, אז בוא נעביר את הכסף הזה לא לעשות
הימורים, אנחנו לא עושים הימורים, זה רק המועצה להימורים
בספורט, אבל נעביר את הכסף הזה לקניות באינטרנט, ואז אני יכול
לשלוט לגמרי על השאלה. למשל אני יכול לחתוך מישהו על 200
שקלים לחודש, למה? ככה.

גם היום אתה יכול.

הנרי אלקסלסי:

לא, אני לא יכול. אני לא יכול.

עוזי דיין:

14.1.2014

רגע, עוזי, במפעל הפיס הרי שאתה
קונה לוטו אתה מקיש,

הנרי אלקסלסי:

שלוש תעודות בשביל לא להלבין
כסף.

נחום אסד:

לא, לא, אני עושה זיהוי לקוח אבל

הנרי אלקסלסי:

זה לא מזהה אותו חד ערכי. זה מכניס

אותו לקבוצה של 10,000 איש ו- ב', הוא יגיד לי- תגיד לי מי שמך? אם
אני עושה את זה באינטרנט וכולי ויש לי את הפרטים של החשבון שלו,
את הבן אדם, אפשר לדעת, דרך אגב גם אז יהיה ויכוח, הוא יגיד לי-
רגע, מי שמך להגיד לי מה לעשות עם הכסף שלי? אבל אז אני יכול
לעשות כללים וחוקים ומגבלות שיהיה סיפור שלם להוציא יותר כסף.

דרך אגב, המדינה לא נותנת לי לעשות את זה. למה? כי קוראים לזה
אינטרנט. לא בגלל זה, בגלל זה משרד המשפטים, לא חשוב. אבל אני
אחזור לעניין הזה. אני מוכן שהכסף הזה ירוויח מעט מאוד, אם בכלל,
אבל יחזור אלי במאה אחוז. אסור לי לסכן אותו כי הוא לא כסף שלי,
בסוף הוא הולך לרשויות, הוא הולך לכיתות לימוד וכולי. זה ויכוח
גדול, ענייני, בסוף ננצח בו אבל ייקח עוד זמן. למה? כי הבעיה
העיקרית שהמדינה צריכה להגיד עסקים חברתיים אפילו במובן הכי
רחב זה מנוע צמיחה.

הוא מכניס אנשים לשוק היצרני, זה נותן, דרך אגב, מבחינתי גם
עסקים קטנים. אני מוכן להגדיל את זה רחב יחסית. המדינה לא מכירה
בזה ולכן היא לא שמה על זה כסף.

עוזי דיין:

דרך אגב, אם אתם חושבים שמדובר פה במיליארדי שקלים זה לא, זה בעשרות מיליונים אתה עושה מהפיכה בתחום הזה. הדבר הנוסף, כנס יודע לגלגל דבר בצורה טובה למגרש הפוליטי. לא צריך להתיימר לעשות יותר מזה, כי נורא קשה לבד אם אתה לא יודע לגלגל את זה נכון למגרש הפוליטי. מה שאנחנו עושים, מזמינים כל שנה את ועדות הכנסת, הן עושות מושב מיוחד בזה.

כתוצאה מזה יש לנו נושאים שונים שאנחנו מגלגלים הלאה. במידה מסוימת ממסירת סרגל לרחבת ה-16 בתקווה שיש שם שחקן פוליטי שיידע להשתלט על זה ולעשות מזה שער. אם הם לא יודעים לא יעזור שום דבר, יכולים לעשות מאבקים, יש הצלחות פה ושם אבל בסוף זה סיפור של המגרש הפוליטי.

אנחנו צריכים את הבאז התקשורת. בסופו של דבר באים לכנס שדרות כל שנה איזה 4,000 איש, אבל לא זה הסיפור. הסיפור הוא כמה אתה מצליח למסור את הסיפור הציבורי. תראו, כשאנחנו התחלנו כל הסיסמאות שאני אומר היום, היום כולם מדקלמים אותן, נכון? עמיר פרץ כיוון שהוא היה ילד, אורח כבוד של הכנס מהתחלה והוא בא תמיד ורב שם עם סילבן, לא חשוב, עשו אחד לשני שירקעס, זה, אבל באו. הוא היה הראשון שלקח את זה וכולם יודעים היום להגיד שצריך להניף את שני הדגלים.

אתם מכירים את הביטוי הזה? הוא לא היה לפני כן, שאפילו חשוב לא פחות מביטחון, שפה שם. עכשיו, אבל המילים הן טובות בשביל התודה, יוצרות דבר ציבורי אבל הן בסוף הן מילים.

עוזי דיין:
 כלומר אני לא אומר שהן לא חשובות
 אבל יש עניין, אתם מכירים פעם
 מהזה, התודעה וזה ב... היא לא בלתי נכונה בתחומים האלה. מה אני
 מציע? אני מציע שהקבוצה הזו תעשה שני דברים ואם יש לכם רעיונות
 אחרים נשמח לשמוע ופתוח.

אחד, שהיא תחליט שהיא משתתפת בכנס שדרות. מה זה המילה
 משתתפת בכנס שדרות? אחד זה היא באה לשם, ושניים, היא מבקשת
 להשתתף בפאנלים, בדברים או בזה, מספר אנשים וכולי. אבל הדבר
 השני היותר משמעותי, תיקחו נושא לשנה הבאה, הכנס הוא תמיד
 בנובמבר, תקימו קבוצת עבודה, לפחות גדעון יודע בדיוק, בתחום
 מסוים, ואני אתן לכם במה מרכזית.

מה זה המילה במה מרכזית? זאת אומרת זה את התקשורת, את כל
 הזה, אתם צריכים להכין עבודה אבל עבודה ברמה רצינית. העבודה
 הזאת אתם תקבלו את הבמה לפרסם אותה, להציג אותה בכנס וכולי.
 אני אביא לזה את הפאנל הכי טוב להתווכח על זה, לריב על זה, השר
 הרלוונטי, הפה, שם. תשתדלו שהיא תהיה מעשית. מעשית זה אנחנו
 מציעים מדיניות במובן Policy, חקיקה, עקרונות למהלך, משהו
 שאפשר לגלגל אותו קדימה. ואני מתחייב לתת לכם את הדבר הזה.

השם שלכם יכול להיות על זה, הלוגו שלכם, איך שאתם רוצים, לא
 חשוב, תרצו כל הדברים האלה של ה-, זה צריך להיות נושא שהוא
 מספיק חשוב מצד אחד אבל גם יש לו גוון אקטואלי. אסור שהוא יהיה
 כללי מדי. למשל מעמד הגמלאים בישראל נושא לא טוב, אני כבר אומר
 לכם, לא בגלל שהוא לא חשוב, הוא נורא חשוב.

ועדת רווחה של בינ"ה

14.1.2014

גדעון בן ישראל:

אל דאגה. הרבה נושאים ספציפיים,
אל דאגה. יש מי שדואג כל הזמן
לממשלה להוסיף משהו, כמו עכשיו,

עוזי דיין:

גדעון תאמין לי,

(מדברים ביחד)

גדעון בן ישראל:

לפגוע בקצבאות הזקנה, לממן דרך
הקצבאות את היותר עניים. אתם

שמעתם רעיון אדיר.

עוזי דיין:

גדעון, אותי שכנעתם. זה צריך להיות
משהו שיכול להיות אימפקט, גם
אסור שהוא יהיה נקודתי מדי, כי אז יגידו- בסדר, אז יש כמה זקנים
שאכפת להם. יש פה עדינות בשאלה איך בוחרים את הנושא. אתם
יכולים לחשוב על מספר נושאים, יכולים להתייעץ עליהם וכולי. ומאוד
חשוב שתהיה לו רגל מסיימת, זאת אומרת שאפשר יהיה אחר כך
לעשות איתו מאבק, או לובי בכנסת. לא להסתפק בלהגיד אמרנו לכם
וכלי.

אני חושב שמה שאני אעשה לשנה הבאה, זה אני אקח חתך של ישראל,
בניגוד ל- OECD לדעתי זה יחזיק אותה אז, ואגיד שימו לב, יש לנו 8-
10 נושאים שאנחנו צריכים להשתפר בהם. למה אני אומר שצריך
להשתפר בהם? כי אני התחלתי את הסיפור עם החינוך.

14.1.2014

עוזי דיין: דרך אגב, דוגמה פשוטה, בשנת '62-
 '63 היינו מקום ראשון במתמטיקה
 לגילאי כיתות ח' בעולם, וזה לא בגלל שאני הייתי אז בכיתה ח'. זה
 בגלל שהיינו הרבה יותר טובים יחסית לעולם, לא שהיינו יותר טובים
 מהיום, היינו יותר טובים יחסית לעולם. היום אנחנו מקום בין 30 ל-
 40.

דרך אגב, איראן בכל האולימפיאדות למתמטיקה ב- 10 שנים האחרונות
 היתה יותר טובה מישראל במספר דו ספרתי, תשימו לב.
 והאולימפיאדה למתמטיקה זה The best and the brightest, זה לא
 ממוצב, זה לא הערבים והחרדים והזה.

נחום אסד: זה מאוד מתאים להם במקצוע ועיר
 הולדתם.

עוזי דיין: לא, הם פשוט טובים בזה. מזל שיש
 עלייה מרוסיה, בואו נגיד את האמת.

נחום אסד: הפרסים והעיראקים הם אלופים בזה,
 במתמטיקה, זה המקצוע שלהם.

עוזי דיין: העיראקים אנחנו יודעים,

הנרי אלקסלסי: בשנים שעוזי מדבר עליהם היו גם
 מדינות קומוניסטיות ששם אם אתה
 לא היית לומד היית הולך למקום אחר.

ועדת רווחה של בינ"ה

14.1.2014

עוזי דיין: כן, אבל מקומות כמו הונגריה וכולי, לא בשורה הראשונה. לא חשוב. זה גם לא חזות הכל וישראלים מאלתרים טוב ויש פה היי טק טוב. אני לא אומר שהכל רע. בקיצור, זה שתי עצותיי הפשוטות לעניין הזה. תתייחסו לזה כבמה טובה. נדבר על השאר.

ראובן פרי: יש פה ועדת רווחה, אני יודע שראשי ההסתדרות לדורותיהם השתתפו בכנס הזה.

נחום אסד: מה זה לדורותיהם?

עוזי דיין: עמיר היה בא תמיד, עופר,

הנרי אלקסלסי: אבל לא היה במה להסתדרות בכנס שדרות.

עוזי דיין: אנחנו דרך אגב יו"ר ההסתדרות נותנים לו מעמד של שר בכיר, זאת אומרת אני נותן לו במה שהוא רוצה, מיקרופון שהוא רוצה. הדבר היחידי שאני דורש ממנו, כמו מאחרים, לענות לשאלות.

(הפרעה מבחוץ)

נחום אסד: אני אומר שקודם כל צוות היגוי חייב לשבת פה, וזה כבר ברמה,

(מדברים ביחד)

עוזי דיין: מפעל הפיס בקליפת אגוז. הוא קם, כפי שאמרתי לכם, לפני 62 שנה. מפעל הפיס הוא חברת מניות בלתי סחירות, הוא לא ממשלתי, לא הסתדרותי, הוא חברת מניות בלתי סחירות שמחזיקי המניות הם ראשי רשויות מייצגים שנבחרים.

אני רשמתי אותו כחברה לתועלת הציבור, מה שאפשר לי לעשות ניקיון כללי מפה עד להודעה חדשה, נעזוב את הנקודה הזאת.

רפאל מלאכי: איזה ניקיון?

עוזי דיין: בפיס? אני אגיד לכם את הדברים שעשיתי בשנה של המריבות, בסדר? אחד, מנכ"ל שייבחר על ידי ועדת איתור מתוך שישה מועמדים ולא יכתיבו ליו"ר מנכ"ל שמי שרצה אותו זה החברה למשק וכלכלה. אתה מכיר את החברה למשק וכלכלה? לא צריך להגיד את זה. בעבר בכלל מפעל הפיס לא צריך ועדת איתור בכלל, לא חשוב. זה היה ריב פרטי. איך ליברמן אמר לי? זה לא אישי, זה עסקי.

שניים, יו"ר ועדת המכרזים של מפעל הפיס שהגעתי היה יו"ר המועצות האזוריות בישראל. נשמע לך הגיוני, או שזה המנכ"ל צריך להיות? זו חברת מכרזים. ועדת הביקורת היתה מורכבת מדירקטורים בעלי עניין. עכשיו,

נחום אסד:

אפילו בהסתדרות זה לא קורה.

עוזי דיין:

עכשיו ועדת הביקורת היא שלושה אנשים מקצועיים, בראשם אסתר דומיניסיני. איך מישהו אמר לי מראשי הרשויות? אבל היא רעה. אמרתי יכול להיות שזה מה שאתם צריכים בעניין הזה.

הלאה, אני חידשתי את המועצה הציבורית המייעצת של מפעל הפיס, כמישהו שכל דבר בתחום המוסרי אתי שאנחנו עושים היא צריכה לאשר. פעם היתה ועדה כזאת של השופט שמגר, תכף אני אגיד כמה מילים, כי יש לה תפקיד חשוב, עכשיו עומד בראשה משה ניסים. יש לה את אליעזר ריבלין מביהמ"ש העליון, את עדינה בר שלום, את אסא כשר, לא חשוב, ועדה כזאת כמו סל התרופות. שאי אפשר יהיה להגיד רגע אתם עושים שם שירקעס מה שאתם רוצים.

לא היה אף תפקיד של רגולציה. הבאנו בחורה שזה התפקיד שלה, לנהל את הרגולציה, מכאן את הממשל התאגידי. עשינו זיהוי לקוח, מה שנאמר כאן. מי שהיום מרוויח יותר מ- 50 אלף שקל בהגרלה של הפיס לא רק צריך להזדהות, זה תמיד היה, אלא צריך להוכיח ויש לזה דרך, שהוא זה שקנה את הכרטיס. ברגע שזה לא קורה יש כל מיני רעיונות.

נחום אסד:

אבל זה לא הקוד זיהוי שהיום נותנים, 3 ספרות, 4 ספרות?

עוזי דיין:

נותנים 4 ספרות.

זה לא פוטר אותך מזה?

נחום אסד:

עוזי דיין: לא, זה מה שעשיתי. לא כמובן מאליו. ודרך אגב, כשאתה עושה את זה אתה נכנס לקבוצה מסוימת, יש התמרה, כי בכל זאת צנעת הפרט, עניינים, אבל כשהוא בא אתה יכול להגיד אם הוא מהקבוצה הזאת או לא ואם לא, אפשר לבדוק את החשבון, עניינים, זה לא אני דרך אגב, יש רשות שעושה את זה. זה בעיקר בשביל למנוע הלבנת הון. כי אחרת אתה בא נגיד לזכיון של פיס ואתה אומר לו- תשמע, מה זה, הוא יכול לכאורה להגיד רגע, צריך לבדוק, תבוא מחר, לטלפן למישהו ולהגיד- תשמע, האיש הזה והזה זכה בפרס כזה, תקנה ממנו את הכרטיס, אתה מבין? וככה אתה מלבין הון למשל לדוגמה.

בקיצור, כל הדברים האלה ואחרים נעשו בשנה, למה? כי זה, הא, שיניתי את התקנון, דבר פשוט. אתם יודעים שבפיס לא בדירקטוריון ולא במועצה, באסיפה הכללית של מחזיקי המניות לא היתה אף פעם ולו אישה אחת? למה? כי הדירקטוריון או אקציו פיקציו, לא נהיית גזבר עיריית ת"א אתה לא חבר בדירקטוריון, או ראש עיריית ת"א. לא נהיית ראש עיריית חיפה או הגזבר אם אתה לא אישה, אז לא תיכנס כי זה לפי זה. אתה לא יו"ר השלטון המקומי.

אני בא היום מביקור אצל יעלה ביהוד, אתם יודעים כמה רשויות מקומיות ראש הרשות הוא אישה? היום 6. שתיים הן מועצות אזוריות. היום יש בחירות בערד לטלי פלרוסקוב ולא, ומפעל הפיס אין. עכשיו לפי התקנון יש 3 נשים בדירקטוריון ו- 4 נשים באסיפה הכללית.

נחום אסד:

מתוך?

עוזי דיין:

זה מספיק? לא. 38. זה מספיק? לא. אבל צריך להתחיל מאיפשהו, כי אם אתה מביא את השינוי תקנון הם יצביעו נגד. למה הם יצביעו נגד? מפני שיש נורא מעט נשים, זה מחשב אותן. זה אומר שמתוך 6 הנשים 4 תהיינה במוסדות. אף פוליטיקאי לא אוהב את זה. זה אומר לו מעשית שאין לו יכולת בחירה. אותו דבר בדירקטוריון.

ונשים חברה שלא נותנת הזדמנות שווה לנשים, אני מדבר לפני הצדק והכל, תאמינו לי, אחד- לא מנצלת 51% מהפוטנציאל של החברה, בתור התחלה. זורקת לפח חצי מהחברה. ודבר שני, מגוון, מה שקוראים מגוון, diversity, מגוון ביולוגי, כלומר כשאתה שם מגדרים שונים, גם דעות שונות, גם גילאים שונים, מחזק כל חברה בטבע וכל חברה בכלכלה, אפשר להוכיח את זה.

עצם המגוון מחזק. ובסוף יש גם את הדבר הכי פשוט, אדם וחווה, זכר ונקבה ברא אותם ויקרא שמם אדם. אתם יודעים שבפרק ב' יש שתי גרסאות שונות איך בוראים את האישה, שאחת מהן אומרת שבנו אדם ובנו מהצלע. והגרסה השנייה אומרת זכר ונקבה ברא אותם ויקרא שמם אדם. זה שתי גרסאות והתורה בשכלה לא מיישבת את זה, אומרת תחליטו לבד.

אביגדור יפת, יו"ר:

אז אתה חלוץ בעניין הזה עד כדי כך?

14.1.2014

עוזי דיין: כן. דרך אגב, אם אתה מאוד רוצה, אבל צריך בשביל זה, אתם יודעים מה ההבדל בין אמא פולניה לאמא מרוקאית? אמא פולניה כל הזמן רצה אחרי הילד- תאכל, תשתה, תלבש, זה, אם לא אני אהרוג את עצמי. אמא מרוקאית אומרת אני אהרוג אותך. דיין זה שם מרוקאי במקור. לא, אנחנו מרוסיה בכלל. אוקי, עכשיו הפיס בקליפת אגוז.

רוני כהן: עוזי, אתה החלפת את עופר ארבל בתפקיד?

עוזי דיין: אני לא החלפתי אף אחד, זה מה שיפה. מה שקרה היה כצנלסון, אחר כך מסיבות שונות הוא נסע לטייל בחו"ל ואיזה כמה שנים לא היה יו"ר. לכן חלק מהבעיה שהיתה בפיס פתאום בא יו"ר, יש לו דברים, רוצה, ועוד לקבוע סדרי עולם. עד אז הדירקטוריון והמנכ"ל הסתדרו ביניהם על הדברים וכולי. פתאום באים ורגע, ממשל תאגידי, מי המציא את המילים האלה? היסטוריה.

עכשיו לגבי מפעל הפיס, בקליפת אגוז בשביל שתבינו מה עובד. מפעל הפיס הוא חברה, אמרתי לכם, זה מניות בלתי סחירות שמי שמחזיק את המניות זה הרשויות המקומיות. הוא מותר לו למכור, הוא מונופול, הוא מוכר משחקים והגרלות. מה זה משחקים והגרלות, בניגוד להימורים? זה שלבן אדם אין התערבות, המכונה קובעת. אני יודע להגיד היום כמה יזכו בכמה פרסים. אני לא יודע מי אבל אני יודע להגיד את התוחלת מה שקוראים. אין מנצ'סטר יונייטד נגד זה.

14.1.2014

עוזי דיין:
 אנחנו מתחייבים מראש. אנחנו הגוף
 באמצע שעוסק בהגרלות והימורים.
 השנה עלינו מ- 5.1 מיליארד שקל מחזור, זאת אומרת מכירות, ל- 5.87.
 בשנה, הטוטו עושה בערך שלישי מזה. ההימורים הבלתי חוקיים עושים
 בין 10 ל- 15 מיליארד שקל בשנה. לכן כשמחפשים איפה הכסף לפני
 שגומרים להסביר שזה לא יפה ולא זה, להתחיל לקחת את הכסף משם.
 כי אחרת אם אנחנו סתם נעשה קשיים וכולי אנשים פשוט הולכים
 להימורים הבלתי חוקיים ואף אחד לא עושה להם שום דבר.

העסק שלנו נותן כסף למדינה בצורה הבאה, 60% מהמחזור הולך
 לפרסים. זה מפתיע, זה למעלה מ- 3 מיליארד שקל. הסיכוי לזכות הוא
 מאוד נמוך, אבל הולך כסף גדול לפרסים כל שנה. וזה מחויב על פי
 חוק.

יונתן דקל: איך זה מסתדר?

עוזי דיין: מסתדר עם מה?

יונתן דקל: שאחוז נמוך בזכייה אבל אחוז חלוקת
 הפרסים,

נחום אסד: הסכומים גדולים,

עוזי דיין: ההסתברות שלך לזכות בפרס היא
 קטנה, אבל סך הכל אנשים זוכים
 בלמעלה מ- 3 מיליארד שקל בשנה. אלה שאראלה כן מטלפנת אליהם.

14.1.2014

עוזי דיין:
 אראלה היא אמיתית, דרך אגב. היא אחראית על הקשר לקוחות, היא סבתא, יש לה כבר נכדה. היא משהו שהפיס דרך אגב לא משלם גרוש על הפרסומת הזאת. היא פשוט עושה את עבודתה.

עכשיו אני חוזר לסיפור. 60% הולכים לפרסים. זה תלוי בנו כמה הולך, כמה הרווח הנקי, שהוא מחולק כולו לחברה הישראלית. תכף נגיד איך הוא מחולק. שנה שעברה עשינו שיא, 27% הולך לחברה הישראלית. זה בעצם משאיר 13% הוצאות, תמלוגים, יש כל מיני כסף שהולך בעצם על סוג של הוצאות. זה אומר שזה בערך 1.4 מיליארד שקל. זה כל שנה משתפר אבל הולך לחברה הישראלית.

איך הולך לחברה הישראלית? דרך אגב, כדי שזה לא יעמוד בינינו, הפיס אני דאגתי שאנחנו נהיה כפופים לממונה על השכר. כל המשכורות של הפיס מפוקחות על ידי הממונה על השכר. היו"ר מקבל משכורת של מנכ"ל בחברה ממשלתית, לא יותר. כל המספרים שאתם שומעים הם בגללכם, בגלל ההסתדרות. בגלל שכאלה שבפיס הרבה זמן על הסכם קבוצתי מקבלים יותר כסף.

למשל המנכ"ל הקודם קיבל כמעט פי שניים ממני. למה? הסכם קיבוצי הרבה שנים. הוא היה המנכ"ל האחרון לדעתי במשק על הסכם קיבוצי. אין היום כאלה יותר. עובד, עבד בפיס מגיל 14, 50 שנה, פגשתי אותו עוד פעם היום, עובד חזון, קיבל משכורת הרבה יותר גבוהה ממני. ואני גם לא אומר שזה טוב או רע, אני סתם אומר.

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

קצת מפתיע, מפני שמה שיצאו
בתקשורת זה לגמרי שונה.

אביגדור יפת, יו"ר:

כנראה. דרך אגב הם יודעים
שמשקרים.

עוזי דיין:

מה הסיפור מול האגודה למען החייל
שהפסיקה,

ראובן פרי:

על מה?

עוזי דיין:

האגודה למען החייל שהפסיק לעשות
זה,

ראובן פרי:

כן, האגודה למען החייל כשאני
הגעתי, הסתבר שיש הסכם של הפיס

עוזי דיין:

לתת לה 18 מיליון שקל. טענו, הממונה על ההגבלים טען שה- 18
מיליון שקל הם דמי כסף שנתנו לאגודה למען החייל בשביל שהיא לא
תעשה הגרלות. לאחר חקירה של 3 שנים הגיעו למסקנה שזה לא נכון.
זה הכל לפני כניסתי. אני באתי, מגן דוד אדום היה במצב כזה והם.
אבל מגן דוד אדום היה רק מיליון, במושגים של הפיס זה כסף קטן,
והם היו 18. אמרתי להם- חבר'ה, כיוון שאתם נקיים וכיוון שהפיס
נקי, כי האשימו בעצם את הפיס שנתן להם את הכסף, וכיוון שהבטחנו
לכם, אתם מקבלים את הכסף שלכם ותשכחו ממני. וככה זה, כלומר
העברתי להם את הכסף שחייבים להם.

14.1.2014

לא ממשיכים בהסדר הזה?

ראובן פרי:עוזי דיין: גרוש אני לא נותן. ב- 3 שנים

האחרונות לא קיבל לא מגן דוד אדום

ולא זה. דרך אגב, למה שאני אתן לו כסף? בתור מה? מה, אני אתחיל לתת לכל מיני עמותות כי הם עושים דברים טובים? הדירקטוריון שלי התנגד לזה. כי פה אני מגיע לסיפור איך נחלק הכסף הזה.

60% אמרנו. המיליארד ורבע שהולך לחברה הישראלית נחלק על פי חוק מדינה, על פי היתר, זה רישיון שהמדינה נותנת, מי זה המדינה? זה משרד האוצר, בצורה הבאה: 7.5% אני הצלחתי לסחוט מהם ילך לתרבות, אמנות ומלגות. הם חשבו שזה כסף קטן והם פשוט לא חיטבו את זה לדעתי נכון. בפיס זה לא כסף גדול אבל זה למעלה מ- 100 מיליון שקל.

שאר הכסף נחלק חצי-חצי. חצי הולך לאוצר ומשרד החינוך לבניית כיתות לימוד וגני ילדים. זה 46.25%, זה בערך 680 מיליון שקל בשנה, והוא בונה חלק גדול, לא את הכל, חלק גדול מהכיתות לימוד והגני ילדים. החצי השני הולך לרשויות המקומיות ומחולק לפי מפתח שנקרא אמת מידה, שמי שהחליט עליו פעם אחרונה זה השופט שמגר בוועדת שמגר, שהיתה המועצה הציבורית המייעצת של מפעל הפיס. לפני כן כל אחד נתן כסף איך שהוא רוצה. עדיף לא לחזור לשם כרגע.

לפי מה רשות מקבלת? 1- מספר התושבים. 2- חתך סוציאקונומי של האוכלוסייה. לא, כי אתם יודעים, יש הבדל בין, יכול להיות רשות נורא חזקה ואוכלוסייה ענייה והפוך.

14.1.2014

עוזי דיין: תשאלו את אשדוד, חתך סוציאקונומי 4, אחת הרשויות הכי עשירות בישראל. תשאלו את כפר שמריהו, מסכנים, לא באמת מסכנים, אנשים מאוד אמידים, חתך סוציאקונומי בשמיים, הרשות לא מצליחה לאסוף כסף למועדון.

נחום אסד: באשדוד לא בונים דירות קטנות לזוגות צעירים כאשר השיקול העיקרי הוא גובה תשלום הארנונה, ההסכם עם הקבלנים, אין להם אזורי תעשייה כמעט מפותחים, אין להם טכנולוגיה, אין להם היי טק, אין להם כלום.

עוזי דיין: אבל הם לא צריכים.

נחום אסד: והם עשירים מהארנונה.

עוזי דיין: יש להם נמל, יש להם את אלתא, יש להם את קצא"א, יש להם את חברת חשמל. הם לא צריכים את החיזוק. עכשיו,

נחום אסד: זוגות צעירים עוברים לאשקלון.

עוזי דיין: רגע, אז רק, אמרנו, דרך אגב, הרבה רשויות עושות את מה שאתה אומר, הם לא היחידים. הרבה רשויות מעודדות,

14.1.2014

נחום אסד: כצנלסון למד את זה במפעל הפיס, הוא עשה את זה יפה.

עוזי דיין: בסדר. גם לסרי עושה את זה. הרבה רשויות מעודדות אוכלוסיות חזקות וסוגרות עם הקבלנים שלא יהיו דירות קטנות. זה משפחות שעולות לעיר יותר ממה שהיא משקיעה בה.

(מדברים ביחד)

עוזי דיין: היא צריכה להשקיע במשפחה יותר ממה,

(מדברים ביחד)

עוזי דיין: עכשיו, אז אמרנו מספר האוכלוסין, חתך סוציאקונומי, מרחק ממרכז הארץ ואחוז החיילים המשרתים. זה אחד המקומות היחידים, זאת אומרת נותן כסף לרשויות לפי אחוז החיילים המשרתים. אנחנו כוללים בזה גם שירות לאומי של שנתיים.

עכשיו, הדברים האלה אבל לא משוקללים באותו, הם משוקללים בסדר אחר. למשל החיילים זה 5% והתושבים זה 50%, מספר התושבים. כי בכל זאת צריך להתייחס בפרופורציה. וככה הרשויות מקבלות את זה. הן יכולות להוציא את זה, לא לכל דבר, אבל בסך הכל לדי הרבה דברים.

14.1.2014

עוזי דיין: למשל, הן לא יוציאו את זה על משכורות, הן לא יוציאו את זה על סנדוויצ'ים נקרא לזה, בסדר? צריכים להוציא את זה על דברים שנותנים איזה צמיחה חברתית תרבותית. אבל הקשת היא רחבה מאוד. ואם הם לא היו מוצאים משהו ובאים עם משהו שאין אז אני מאשר להם את זה. אבל הם כותבים בעצם מין חוזה אתנו.

הפיס מאוד מאוד חזק בגלל הסיבה הפשוטה, שהוא מחזיק אצלו את כל הכסף של הרשויות. ואם רשות מתחכמת בעניין הזה אז היא פשוט לא מקבלת את הכסף שלה, או שאם היא מזניחה מקום אז אני אומר, אוקי, אתם תקבלו את הכסף בתנאי שאתם משפצים את המקום הזה. יגידו מאיפה יהיה לנו כסף? הכסף של הפיס שלכם, זאת אומרת מקזזים להם את זה במקור ולכן הן לא מתחכמות הרשויות. חוץ מלעתים נדירות. היה לנו ריב ארוך עם ת"א ועכשיו סגרנו אותו, בסיפור הקאמרי. הקאמרי הוא כסף של הפיס, כל הקאמרי.

רפאל מלאכי: כמה כסף מושקע שם?

עוזי דיין: אני לא יודע. אני לא זוכר. לדעתי 30 ומשהו מיליון אם אני זוכר נכון. או לא, 30 הושקע ו-15, 13.5 יש ויכוח. 13.5 זה בערך שלישי. זאת אומרת בערך 45 מיליון.

עכשיו, ולכן הכסף של הפיס הולך. משהו תרבות, אמנות ומלגות ומועצה לחוד בראשותי יש לה קריטריונים, יש לה דברים. אני העליתי את הכסף של תרבות ואמנות מ-8 מיליון שהגעתי ל-56 מיליון השנה.

14.1.2014

עוזי דיין:

למה? כי זה כסף נהדר, הוא עושה טוב לכולם. אני בעד פחות בטון, יותר אנשים. וזה שאני אבנה עוד 20 כיתות לימוד אף אחד לא יידע את זה ואף אחד לא יגיד על זה תודה. וזה שאתה עושה הצגה מושקעת לילדים למשל עם הוריהם וכולי, כולם נהנים מזה, באמת. עכשיו צריך לשנות את הפרופורציות. בכל זאת מדובר על 50 מ- 1.4 מיליארד.

ככה מתחלק. מה הפיס עושה בגלל שיש לו כסף בקופה? הוא עושה שני דברים גדולים שהם קצת שקטים אבל הרשויות יודעות להעריך אותם. 1- רשויות קטנות, נניח שאתה רשות אני לא יודע, זה לא חוכמה לתת עוד פעם את כפר שמריהו, אבל רשות לא גדולה, נגיד רשות ערבית, שיש בה 6,000 איש. מעשית מגיע לה בשנה משהו כמו 250 אלף שקל, אוקי? מה היא תעשה עם 250 אלף שקל? תבזבז אותה, מעשית. ולכן אנחנו אומרים- רשויות קטנות מקבלות חצי מיליון שקל ומקבלות אותו 4 שנים קדימה. למה? כי אין לי בעיית תזרים. אמרתי לכם קודם, אין לי בעיית תזרים.

עכשיו למה זה מחושב כך? כי אז ב- 1.8 מיליון אפשר לבנות מועדון נוער ואז אפשר להגיד להם אתם לא תיקחו את זה עכשיו לסנדביצ'ים שלכם וכל מיני שיפוצים וזה, תעשו פעם בארבע שנים פרויקט שהוא לטובת הזה. יכול להיות מועדון לקשיש. נגיד עשו בטוראן וזה. אמרתי ואני אביא לכם את ההופעה הראשונה. הבאתי להם רשימה ל אמנים ערביים, כולם נעלבו, אמרו לי מה זה אנחנו second rated? רוצים את זהבה בן. בחיי. אמרו לי לא זהבה, ליאור נרקיס. אמרתי להם מה אתם רוצים? זהבה בן. בטוראן סביב מועדון לקשיש להופעה של זהבה בן באו 1,200 איש. מקום בקושי אתה מכניס לו 100 איש.

14.1.2014

עוזי דיין: אבל שמנו מסכים גדולים מסביב, זה היה בקיץ, כולם באו, התיישבו מסביב למועדון לקשיש.

דבר שני, דרך אגב הכסף הזה, הכסף שאני אומר נותנים להם כך וכך מאיפה הוא בא? הוא בא מאמת המידה, הוא נחתך פלאט. מה זה אומר פלאט? זה אומר שהגדולים, ת"א, חיפה, ירושלים, אשדוד, באר שבע, ראשון, פתח תקווה, משלמים 80% מהכסף הזה, כי הוא יורד אחוזי, הוא יורד פלאט, כיוון שהם מקבלים הרבה אז גם יורד ממנו בדבר כזה הרבה. אבל זה צודק.

דבר שני שאנחנו עושים, בחודש פברואר, עוד חודש, פחות, כל הרשויות המקומיות בארץ יקבלו את כל הכסף של 2015 גם. זאת אומרת מקבלים את 2014 ו-15. למה אני יכול לעשות את זה? כי יש לי, אין לי בעיית תזרים. למה זה טוב? כי אז יכולים להתחיל לתכנן קדימה, זה כבר לא שנת בחירות וזה נותן להם קצת יותר אופק וזה כסף גדול ואם הוא צריך עוד קצת מ-2016 גם ימצא דרך לתת לו בשביל להשלים פרויקט, בשביל להשלים דבר.

רוני כהן: יש להם חובת דיווח?

עוזי דיין: הם לא מקבלים גרוש אלא לפי אבני דרך, לא לדאוג. הכסף של הפיס לא יוצא ככה לרשויות והוא לא צמוד. למה הוא לא צמוד? נכון שאני עושה ממנו כסף והוא חוזר למחזור, אבל הוא לא צמוד, כי אם הוא צמוד אז אין להם סיבה להוציא אותו.

עוזי דיין:
 חיפה החזיקה אצלי 50 ומשהו מיליון שקל מעסקת המטרופוליטני, על זה שת"א בנתה את הקאמרי, 11 שנה. בסדר גמור חבר'ה, הכסף עובד בינתיים, הוא נחלק לכולם, אתם לא תקבלו שום הצמדה ושום דבר ושתרצו אותו הוא קיים בשבילכם. זה לא בסדר, דרך אגב. זה כספים שיש להם דווקא.

ולכן זה הצורה שעובדים. וככה זה ימשיך. החיסרון בשיטה הזאת שנורא קשה לעשות ריכוז מאמץ. נגיד אני אומר בואו ניתן לכל הערים שאין להן מרכז טיפולים לגיל הרך, ניתן, נעשה מאמץ עכשיו ונסגור את זה בשנים הבאות. או למשל בואו נעשה מאמץ ונשים כסף על תרופות לניצולי השואה ל- 5 השנים הקרובות. אין לי לכאורה מאיפה להוציא את זה.

בא יאיר אמר, תשמע, אני צריך 40 מיליון. אמרתי בסדר, תשים 40 מול 40, אני אביא עוד 40 זה ונחלק את זה לכל מיני דברים. הלכתי ל- claim conference, אמרו לי אם אתה שם 40 מיליון לתרופות לניצולי השואה אנחנו עושים לך matching. אפילו לדבר הזה האוצר לא רצה. למה הוא לא רצה? בגלל שהוא לא מוכן שזה ירד מ- 46.25% שלו, שזה יורד מכולם. ולכן כשיש לך רגולטור שהוא גם הקליינט שלך, כמו להתחתן עם בעל העסק, לא כדאי.

בבקשה יחזקאל.

אביגדור יפת, יו"ר:

אני מאוד שמח א' שהגעת, ב' אני במשפט אחד על מפעל הפיס.

יחזקאל אנגלר:

ועדת רווחה של בינ"ה

14.1.2014

יחזקאל אנגלר:

מהרווחים אתם עושים עבודת קודש.
 זה התחיל ונמשך ומה שיותר נעשה.
 אני רוצה בעיקר להתייחס, אתה אומר על כותרת. ואני אתחיל עם
 הילדות שלך ואמשיך שנתת דוגמה שהיסוד שילד מקבל בגיל 6 ונתת
 דוגמה על הזוג ששניים עובדים ולא גומרים את החודש. עכשיו אני
 אחזור חזרה.

עוזי דיין:

אגב, בהיגב שהייתי ילד לא היה
 חשמל אמרתי, לא היה כביש, לא היה
 רצפה,

יחזקאל אנגלר:

תאמין לי שאני יודע.

עוזי דיין:

אבל היתה ספריה.

יחזקאל אנגלר:

כשאני התחתנתי גם לא היה פריג'ידר
 והיה רק קרח ואם פעם לא היינו
 מקבלים את הקרח היו זורקים את האוכל. אבל אני רוצה להגיד לך
 כמה דברים קונקרטיים שהיום, ואני לא בא אליך בטענות.

אבל אני רוצה רק שתדע, בשנות ה-50-'60 שילד גמר את הצבא היה
 לו מסלול- א' להמשיך ללמוד, היה לו גם מסלול שהיה יכול להתחתן
 ובאמצעות שהיה שיכון עממי הגיע, קיבל גם הלוואה ואז היה יכול
 לחשוב גם על ילדים ולתת את החינוך.

ועדת רווחה של בינ"ה

14.1.2014

יחזקאל אנגלר: תראה מה קורה היום, הרי אם היו מורידים רק את המע"מ מהדירות, הרי מי היום, אני אומר את זה בכל הזדמנות, הממשלה הזו והקודמת והקודמת קודמת הם מרוויחים מזה. א' יש מיסים, ב' יש מע"מ, 18%. אז איך היום זוג צעיר ששניים עובדים ורוצים שיהיה להם,

עוזי דיין: למה אתה מעלה את זה? זאת אומרת אנחנו סתם מתעלמים מהצד השני. אני אגיד לך,

יחזקאל אנגלר: לא, אני אגיד לך למה, אתה אומר על כותרת. למה שלא תיקח את הדוגמאות האלה מכותרת שלך בשדרות,

עוזי דיין: אני כן עשיתי את זה השנה. שני המושבים המרכזיים השנה היו דיור ציבורי ושיכון של זה. אני כן עוסק בזה.

יחזקאל אנגלר: אני רק,

עוזי דיין: אני דרך אגב כמדינה הייתי לוקח את ה- 3 מיליארד שקל שלי והייתי עושה מהם קרן, אני הצעתי להם, אמרתי בואו ניקח את הכסף הזה, אתה יודע מה? אני סתם מתרגז, אני אגיד לך, היום אני נותן, תקשיב,

(מדברים ביחד)

ועדת רווחה של בינ"ה

14.1.2014

עוזי דיין:

תקשיב רגע, שניה, אני נותן 680
מיליון שקל לכיתות לימוד וגני

ילדים. אז קודם כל,

יחזקאל אנגלר:

אבל אני לא בא אליך,

עוזי דיין:

רגע תקשיב, קודם כל זה לא צריך
להיות הכסף של הפיס בכלל, אם

תשאל אותי. למה של הפיס? הרשויות המקומיות,

יחזקאל אנגלר:

אני אמרתי על פיס?

עוזי דיין:

תקשיב.

(מדברים ביחד)

עוזי דיין:

אמרתי לא רוצה, דבר שני אמרתי

אתם יודעים משהו? יש לי הצעה

יותר טובה, אני אבנה את הכיתות לימוד וגני ילדים, אני מתחייב לכם

היום לחסוך 11% על זה. תחשב כמה זה 11%. אמרתי 11% ילכו לעוד

כיתות לימוד וגני ילדים, לא עושים את זה. אם היית עושה את בניית

הכיתות לימוד וגני ילדים במנהלת מרוכזת ולא נכנע לכל מיני לחצים

פוליטיים וכולי ניתן לחסוך מזה, אני יודע, 11%. איך אני יודע? כי אני

יודע מה האחוז שהחברה למשק וכלכלה לוקחת עבור מדף וזה. ניתן

לעשות את זה. הפיס, דרך אגב, פעם אחת בהיסטוריה עשה את זה

לתקופה קצרה.

14.1.2014

עוזי דיין:
 ולכן אתה צודק וכולי, אני אמרתי
 אתם רוצים משהו אחר? תורידו את
 הכיתות לימוד וגני ילדים, תממנו את זה אתם, תיקחו את הכסף הזה,
 נעשה ממנו קרן שחוזרת במהלך של 5-6 שנים ונעשה מזה קרן
 לעניינים של שיכון לזוגות צעירים. אפשר לעשות את זה. 3 מיליארד
 לא צומחים ברחוב. זה כסף גדול.

עכשיו זה החלטה של המדינה. ואני לא יכול, אני פועל לפי היתר של
 משרד האוצר, אני יש לי את הסיפור הזה, אני יכול לעשות עם זה מה
 שאני רוצה וגם הרשויות המקומיות בינינו כשאתה מכניס ויכוח אז הן
 לא מפספסות הזדמנות להתווכח.

יחזקאל אנגלר: ידוע. גם הן,

עוזי דיין:
 לא כולם באותה סירה. זאת אומרת
 יש כאלה שיותר קל להן, פחות, יש
 כאלה שהפיתוח שלהן הוא נורא יקר למשל למבנים, יש כאלה שבנויות
 על חול או הולך חלק וכו' וכו'.

יחזקאל אנגלר:
 אז למה הכותרת לא יהיה על הטיב
 ועל,

חבר:
 אבל אנגלר, הוא אמר לך שצריך
 להקים ועדה,

יחזקאל אנגלר: לא, אני אומר אצלו בשדרות.

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

היה. השנה זה היה הנושא העיקרי.

עוזי דיין:

יש אוצר מעליו, מה לעשות?

אביגדור יפת, יו"ר:

יש לי שלושה דברים.

יונתן דקל:

זה חמש דקות אחרונות, אני מבקש.

אביגדור יפת, יו"ר:

אחד, קודם כל מאוד שמחתי לשמוע

יונתן דקל:

דברים מעניינים שהרבה זמן לא

שומעים, נתונים אמיתיים, שמחתי לשמוע את זה באופן אישי. שנית,

שמעתי שאמרת שהכסף השחור שמתגלגל בהימורים הלא חוקיים הוא

15 מיליארד לעומת,

בין 10 ל- 15 מיליארד. אני לא אומר

עוזי דיין:

שכולו כסף שחור. צריך להיות יותר

זהיר בזה. אבל המדינה לא מקבלת ממנו, אני בכסף שאמרתי למשל לא

אמרתי כמה המדינה מקבלת מס על הזכיות. המדינה מקבלת חוץ מכל

מה שאמרתי גם מס על הזכיות.

(מדברים ביחד)

וגם לא, היא לא מקבלת שום דבר

עוזי דיין:

מהחברה, זאת אומרת דרך אגב אחוז

הזכיות בכסף שחור, לא בכסף שחור, בהימורים בלתי חוקיים, הוא

יותר גבוה.

14.1.2014

עוזי דיין:
 כי אז מי שעושה את זה יכול להגיד
 אני לוקח לעצמי נגיד 8%-10% וכל
 השאר זה זכיות. לכן אם אתה לא נלחם בזה לאנשים כדאי ללכת
 להימור בלתי חוקי כי הוא לא צריך לבנות בתי"ס ולעזור בזה.

יונתן דקל:
 אז אני אומר מפעל הפיס צריך לפעול
 לחקיקה באמת כדי להסדיר תהליכים
 של הימורים לא חוקיים.

עוזי דיין:
 לא חקיקה, שום חקיקה. אני הצעתי
 להם כסף. אמרתי אני והדר', ניתן
 לכם כל שנה, עכשיו זה עלה בכנסת, לקח את זה דוד צור וזה יהיה,
 אמרתי אני אתן לכם כל שנה 10 מיליון שקל, הם יתנו להם 10, אני
 רוצה יחידה קטנה במשטרה שעוסקת בזה. אמרו לי זה לא יאה שמי
 שעניינו בכך הוא מזמין. אמרתי באמת? חברות הביטוח של המכונות
 זה כן היה יאה? עד היום אתם מקבלים מהם כסף.

ולכן זה כסף גדול שהמדינה מפספסת אותו. הם עכשיו דוד צור כיוון
 שהיה במשטרה, כיוון שהוא עשה ועדה על האלימות בספורט וזה אז
 הוא נחשף לזה. ונקווה. אני מוכן לתת לזה כסף.

יונתן דקל:
 יפה. והדבר השלישי רציתי להציע
 רעיונות עוד לקידום באמת החינוך
 בצורה עקיפה.

14.1.2014

יונתן דקל:
 אני חושב שאפשר לקחת, כמו שאתם עושים את הקרן מלגות שלכם, לעודד את קרן המלגות במפעל הפיס ולעודד צעירים, סטודנטים, שייכנסו למעגל ההדרכה ויתנו אקסטרות למקומות חינוך שזקוקים לעזרה. זאת אומרת על סגנון פרח רק על יותר מוגבר, של אנשים איכותיים לשפר להם.

עוזי דיין:
 אני אגיד לך מה אנחנו עושים.

יונתן דקל:
 ויש משהו, רעיון יפה שעשה שי אגסי בטכניון על מרצה מצטיין, צריך להוביל את אותו פרויקט במשרד החינוך. שי אגסי לקח תכנית של 100 אלף שקל שנתן בונוס למרצה המצטיין שיהיה חביב או יעיל לסטודנטים וככה קידם את זה בטכניון. על אותו משקל לעשות את זה במשרד החינוך כדי לקדם שמורים יהיו יותר איכותיים.

עוזי דיין:
 זה אני לא אתן על זה גרוש למרות שהרעיון טוב. הסבר, אני מחלק בשנה מלגות בערך 40 מיליון שקל. הכלל הוא כזה, רק מוסד מוכר על ידי המל"ג, רק תואר ראשון, רק חתך סוציאקונומי. זאת אומרת שאפשר, אני לא אומר לך מה אתה לומד מה אתה זה, חתך סוציאקונומי. המלגה היא 10,000 שקל, לא גרוש פחות. אני מתחייב שלוש שנים אבל אני מחייב אותו לתת תרומה לקהילה 4 שעות בשבוע.

כתוצאה מזה, ודרך אגב אני לא עובד עם פרח ועם זה, אני לא רוצה להשמיץ, אני עובד רק עם גופים סופר רציניים.

14.1.2014

עוזי דיין:
 כתוצאה מזה כל המלגאים של הפיס
 עושים תרומה לקהילה ועושים
 תרומה מצוינת כולל הדברים. למשל עכשיו שמתי 50 חינוך פיננסי,
 שילמדו בכיתה י' מה זה חינוך פיננסי. לא בטוח שהבנקים יאהבו את
 זה אבל ילמדו. המשמעות של הכסף מה זה.

למשל אנחנו עושים כל שנה 8 ישובים בארץ 4 כיתות ב' בכל ישוב
 לומדים שח כחלק מתכנית הלימודים הרגילה שלהם, לא אחרי הצהרים
 והפה והשם. ותמורת זה אנחנו מקבלים שכל אליפויות השח יהיו
 בפריפריה ושפעם בקבוע יהיה אירוע שח ברב אומן. דרך אגב באר שבע
 העיר מספר אחת בעולם באומני שח פר קפיטל. מספר אחת בעולם.

נחום אסד: למה זה לא מפורסם?

עוזי דיין:
 אמרתי לרוביק יש לך את העיר מספר
 אחת בעולם באומני שח לקפיטל,
 למה? כי לפני 40 שנה, 35 שנה בא רוסי אחד ואמר אני אומן שח, אני
 רוצה ללמד שח. אמרו לו תלך או לאשדוד או לתל אביב, זה היו שני
 המועדונים הגדולים. אמר אני רוצה מקום שלא משחקים שח. אמרו יש
 לנו מקום מצוין,

נחום אסד: באר שבע, לך.

עוזי דיין:
 לך לבאר שבע. שלחו אותו עם לוח,
 היה לו לוח, זה כל מה שהיה לו. עבר
 קפה קפה, מועדון מועדון, ילדים, טה טה טה.

14.1.2014

עוזי דיין:

היום זה המועדון הכי גדול בארץ, ממש. למה אני לא אתן כסף למשל למרצה מצטיין? אני חושב שזה רעיון מצוין, כן. לא, אל תבין, אני נותן לאופקים, לזה, לכל מיני שת"פים, לסטודנטים בלוד, כל זה כן, בגלל שהפיס הוא אמביוולנטי עם זה. כשזה מגיע לדירקטוריון שלי או משהו אז הם אומרים- תשמע, לא מספיק שהמנוולים האלה, ככה הם אומרים, לוקחים מאתנו חצי מהרווח לכיתות לימוד וגני ילדים, עכשיו אנחנו צריכים גם לכסות את כל הפשלות שלהם והדברים הטובים שהם לא עושים גם אנחנו צריכים לשלם, אז בוא נעשה עסק, שלא ייקחו מאתנו גרוש ואנחנו נדאג לכל הרעיונות הנהדרים שיש במדינה.

יונתן דקל:

אני בעד.

עוזי דיין:

לעומת זה אם רשות, גם אני בעד. לעומת זה אם רשות באה, נגיד נתניה באה השנה, או בת ים באה לפני שנה ואמרה אני רוצה לחלק טאבלטים, אמרו לא, טאבלטים זה פופוליסטי וזה. אמרתי למה? מה פופוליסטי בזה? העברנו, היום מחלקים טאבלטים בכסף של מפעל הפיס.

או נתניה באה ואמרה אני לא רוצה להשקיע בבניינים, אני רוצה לעשות תכנית חינוכית אחרת בעיר ואני מבקשת שימומן מהכסף שאתם נותנים לנו, מההקצאה שמגיעה להם. זה מה שקורה השנה בנתניה. בקיצור, אני מאוד מאוד בעד ככה אבל צריך את ראשי הרשויות ותמיד תמיד צריך לזכור שבמקור זה לא שאתה בא עם רעיון נהדר אז מיד אוטומטית יש לו כסף.

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

הוא בא ממישהו, על חשבון מישהו.

עוזי דיין:

יש לך באינטרנט משהו שבן אדם יכול,

אריה כהן:

הפיס הוא שקוף לגמרי, זאת אומרת

עוזי דיין:

כל מה שאמרתי מופיע במערכת של

כל הרשויות, כל אחת יודעת כמה השנייה מקבלת. כל הסיפור של המלגות למשל, אתה יכול להיכנס, אתה יודע את הכללים, כן? הכל שקוף. אם ישאלו היום מה השנה סג'ור קיבלו ולאן זה הולך, שקוף.

(מדברים ביחד)

תכתוב מפעל הפיס. אם זה תרבות

עוזי דיין:

אמנות תלך למועצה לתרבות ואמנות,

אם זה דבר אחר תלך ליעדי סיוע, יהיה כתוב מה הרשימה. ודרך אגב, אם יש לך רעיון למשהו שהוא לא מופיע אז תגיד בתור ראש רשות, תגיד אני מבקש אותו למשהו שונה,

על חשבון הרשות אבל,

אריה כהן:

כן. כן.

עוזי דיין:

משוב קצר, אני רוצה,

לילי סופר:

(מדברים ביחד)

14.1.2014

עוזי דיין: בואו ניתן, אני יש לי בעיה של זמן אבל אני לא אלך מפה ומצד שני אנחנו על הגבול סבלנות של האנשים, אז קצר.

לילי סופר: משפט אחד, עוזי. סקירה מעניינת ותמשיכו עם כל הנושא של האמנות וההצגות. עשיתם פרויקט יפהפה. שלושה ימים היה בינואר, 400 מופעים במחיר ששווה לכל כיס. היה הצגות וקונצרטים, מחיר של 20 שקלים, מקסים.

עוזי דיין: יהיה השנה בקיץ. אנחנו לוקחים על זה יותר כסף, זה יהיה שבוע, זה יהיה בקיץ ואנחנו נעודד יותר הצגות מקוריות ודברים. אנחנו כנראה גם נשלב בזה קצת יותר, קצת בידור וכולי, למרות שאנחנו מפחדים "לא להוריד את הרמה". כי כשאתה שם את דודו אהרון אף הצגה לא יודעת להתחרות בזה. אני אומר לכם, על הדשא ברמלה 11 אלף איש באו.

משה פרנקל: עוזי, יש לי שאלה אליך.

לילי סופר: תמשיכו כי באמת יכולנו לאפשר את זה לכל התושבי שכונות. יכולתי בהחלט,

עוזי דיין: תעזרו לנו בדבר הבא. אנחנו רוצים שזה ילך לאנשים, לא לאנשים שבמילא הולכים,

14.1.2014

לילי סופר: לא, שידם אינה משגת. אני יכולתי לעשות את זה כועד הורים בשכונה שהיא, שאנשים די מתקשים שם.

עוזי דיין: אנחנו נגדיל השנה את הכסף שם שהולך לא לאינטרנט, אלא למכירה דרך ועדי עובדים, דרך, שהכסף עובר,

לילי סופר: להגיע לאנשים שצריך, כי לילדים,

עוזי דיין: ואם יש איזה הערות תגידו, כי זה נורא חשוב.

לילי סופר: אני אכתוב איך אפשר לעוד אוכלוסיות.

עוזי דיין: באו השנה איזה 150 אלף איש ואני רוצה שיבואו יותר ושיבואו כאלה שהם לא במילא הולכים.

לילי סופר: לא, לא, הגיעו הרבה, בפתח תקווה אני יכולה להגיד לך, כי חלק מהאנשים אני, ידם אינה משגת, גם ל- 20 שקל היו קשיים, אבל יכלו כתוצאה מהסבסוד האדיר שמפעל הפיס נתן להיכנס מופע, לקונצרט, ואנשים לא חלמו שהם בכלל יוכלו לקחת חלק בפעילות הזאת. אני אכתוב הערות איך אפשר יותר להגיע ל-,

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

תעבירי לי, זה חשוב.

עוזי דיין:

ממש סיום.

אביגדור יפת, יו"ר:

עוזי, השאלה שלי היא פשוטה. אני יודע שאתם משקיעים המון בספורט.

משה פרנקל:

אנחנו לא משקיעים כלום בספורט.

עוזי דיין:

במתקנים של ספורט.

משה פרנקל:

לא יודע מה זה המתקנים. לא משקיעים. אפשר עם הכסף של הפיס

עוזי דיין:

לעשות אולמות ספורט של בתי"ס. הדבר שאני שיניתי זה שהיום אפשר לשלב את הכסף של הטוטו עם הכסף של הפיס ולבנות אולם שהוא גם טוטו וגם פיס. 5 שנים זה לא קרה. דרך אגב, זה הכל כסף של הרשות. היא מקבלת מהטוטו, זה שלה; מקבלת ממני, זה שלה. אי אפשר היה לשלב אותם יחד, למה? כי רבו מה יהיה כתוב על השלט. אז פתרנו את הסיפור הזה. אור יהודה היה הראשון שעשה אולם משולב.

(מדברים ביחד)

חוץ מזה, אני לא שם כסף בספורט, זה המועצה להימורים בספורט.

עוזי דיין:

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

לא, זה ברור. אבל אני הולך למתקנים של ספורט, לבתי"ס וכל זה שכתוב

משה פרנקל:

מפעל הפיס, זה יש.

איפה שכתוב זה הרשות בחרה בזה.

עוזי דיין:

אבל השאלה שלי, נושא בתי אבות ובתי חולים, שחסר בארץ.

משה פרנקל:

אין דבר כזה חסר בארץ. הרשות רוצה, שתשים. למשל מתקנים של,

עוזי דיין:

לא, של בתי חולים לא.

משה פרנקל:

אם הרשות לא רוצה אין לי דרך להכריח אותה. אם אתה אומר לי

עוזי דיין:

צריך לשים בבתי חולים כסף לאומי, אז יבואו ראשי הרשויות ויגידו שיקפצו לנו. גם ככה הם לוקחים מאתנו חצי מהרווח, אז עכשיו הם רוצים גם שנדאג לצד הלאומי? יש בשביל זה משרד הבריאות, שידאג לזה. ואני לא, אין לי מילה להגיד להם בעניין הזה.

אני לא אקח כסף של הפיס היום ואשקיע אותו בבי"ח, לא אשקיע אותו. אני כן אתן מלגות לסטודנטים בבאר שבע ובצפת שנשארים לעבוד שם אחרי שהם גומרים את השנה השישית, מתחייבים לעבוד שם כרופאים, אני נותן חצי מהכסף, חצי סילבן נותן, יופי של דבר.

14.1.2014

ראובן פרי: רציתי משהו קצר, לגבי מנהיגות מקומית. אני הייתי יו"ר ועד השכונה בג'סי כהן, גדלתי, צמחתי שם. אני זוכר שפנינו פעם למפעל הפיס וביקשנו סיוע בהתארגנות, לא מול רשות מקומית. זאת אומרת מפעל הפיס גם צריך לצאת אולי מהמסגרות הרגילות ולסייע ישירות לאותה אוכלוסייה.

למשל, אתה דיברת על החינוך בכנס שדרות, באמת החינוך זה בראש מעייננו. ואם אתה הולך לשכונות ונותן כיתות,

עוזי דיין: בוא אני אגיד לך קצר, הבנו את הקושי. לא תקטין כלום כי זה לא אני מחליט להקטין את הכיתות. אתה אומר תוציא כסף מאיזשהו מקום נוסף, שיש לי בעיה, תיתן אותו למשל לבנייה של מנהיגות צעירה וכולי. אני הצעתי לרשויות לפני שנה-שנתיים פרויקט כזה שבסוף הם לא בחרו לעשות אותו אבל אני יודע, אני מסכים איתך ואני יודע איך זה צריך להיראות.

יקנעם עשתה את זה פעם למשל. אני לוקח 300 אלף שקל בשנה ואומר- תבחרו בתוך היישוב קבוצה של 20 חבר'ה צעירים. ה- 20 האלה אנחנו ניתן להם במשך שנה כל שבוע יום אחד בערב קורס באיך עושים מיזמים חברתיים. אבל הכל הם לומדים, הצד המשפטי, הצד הכספי, הצד הפרסומי, הצד החברתי, איך מנהלים את זה. לומדים, זה חבר'ה צעירים שאומרים אנחנו נשארים במקום פה לגור, לא פרויקט עתידי שקונה לך כרטיס טיסה למרכז הארץ וזה, אנחנו עושים את זה פה.

14.1.2014

עוזי דיין: ראש העיר נותן את המקום ואיזשהי רמה של חניכה שלו, אם הוא רוצה. בסוף השנה הרשות מתחייבת לי מראש שהיא לוקחת מיזם אחד חשוב בעיר שנבחר ביחד ונותנת להם לנהל אותו כולל הכסף, לא תתנו לי עצות וזה. עכשיו, דרך אגב, במקומות שעושים את זה זה נהדר. אבל צריך בשביל זה ראש רשות רציני ולא אחד שפוחד שהם יהיו אלה שיחליפו אותו, כן?

ראובן פרי: זאת הבעיה לגבי מפעל הפיס, הוא כפוף בסופו של דבר,

עוזי דיין: לא, לא, אני לא יכול לעשות את זה בלי הרשות. אין דבר כזה קורסים למנהיגות. אבל דרך אגב, זה לא קורה בכלל. אל תדאג. למה זה לא קורה? בגלל שאני לא יודע לסבסד את זה ברמה מספיק טובה. ולכן אני עושה מאמץ, מה שאמרתי לכם, להוציא רמה מסוימת של כסף, נגיד 10% מהרווח של הפיס ולתת אותו לפרויקטים כאלה.

דרך אגב מה שאנחנו כן עושים, במלגות, כיוון שאני יכול, אז זה הולך לצוערי פיס שלומדים תכנון וחוזרים לעבוד ברשויות; זה הולך לעמותת איילים במקומות שהם עושים עם הרשות וכולי. כל פעם שאני יכול אני עושה את זה. אני לא יודע עדיין להוציא כסף ולהגיד אני נותן אותו, בגלל שכשאני אומר להוציא כסף אז יש לו שני מתנגדים, האוצר והרשויות. לכן, אני אצליח לעשות את זה בסוף, למה אני אצליח?

14.1.2014

עוזי דיין: בגלל שאין להם אינטרס משותף אבל אם אני יודע לחלק את הכסף הזה ולהגיד הנה האוצר אתם תקבלו את זה, טוב לכם, כדאי לכם. נגיד כסף לניצולי השואה, למה כדאי להם? כי השר שלהם התחייב לזה. ואם אני לחוד אומר לרשויות הנה אני עושה מרכזי טיפולים לגיל הרך לילדים במקומות מתחת ל- 20 אלף תושבים, שהמדינה לא נתנה להם, אז לשני הצדדים כדאי ואז עושים מין הסכם כזה פריטטי על הכסף הזה.

אז אני אדע ל... פה גם דברים האלה ואני אגיד עיר שעושה את זה מקבלת שני שלישי מהכסף זה. אז כן יעשו את זה.

ראובן פרי: למשל טיפול בנוער שנושר מבתי"ס,

עוזי דיין: לא מתעסק בזה. הרשות רוצה, שתתעסק בזה. לא יכולה? משרד החינוך עוסק בזה. אני לא יכול שגם ייקחו לי את הכסף, גם יגידו שהוא הולך לכיתות לימוד גם לא יעמדו במכסה השנתית. אני לא יודע אם אתם מכירים, הרי התחייבו בוועדת טרכטנברג ל- 10,500 כיתות. בחוק ההסתדרות הורידו את זה ל- 8,700 כיתות ואפילו בזה הם לא עומדים.

עכשיו אני הייתי יותר צדיק מלא יודע, מנוח, מה עשיתי? לפני חודשיים העברתי בדירקטוריון החלטה, כמו שאנחנו נותנים מקדמה על חשבון הכסף לרשויות, נגיד שנה קדימה, שנתיים זה יוצא בעצם, אני נותן למשרד האוצר, תקשיב טוב, 1.2 מיליארד שקל עד סוף 2016. לוקח מסוף 2016 כסף ונותן להם עכשיו 1.2 מיליארד שקל.

14.1.2014

עוזי דיין: למה? בשביל שיאיצו את בניית הכיתות לימוד והגני ילדים, כי אחרת אנחנו נגיע לתחילת שנה הבאה, אתם תראו שנת הלימודים ולא יהיו מספיק כיתות וכולם יאשימו את כולם. עכשיו אני לא רוצה שיאשימו אותי, אני רוצה שיגידו הפיס עשה כמיטב יכולתו כדי שזה יהיה. עד עכשיו לא לקחו מזה גרוש.

נחום אסד: הם מחכים לשנת הבחירות הבאה,

עוזי דיין: לא, לא, לא,

נחום אסד: לכנסת בשביל להגיד תראה כמה כיתות בניתי, עשיתי הבאתי,

עוזי דיין: לא, זה, לא חשוב.

אביגדור יפת, יו"ר: תודה רבה.

עוזי דיין: תודה רבה.

הישיבה נעולה

14.1.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

החלטות שנתקבלו בישיבת ועדת רווחהשנערכה בתאריך 14 בינואר 2014**1. דברי ברכה**

מר אביגדור יפת, יו"ר הועדה, בירך את המרצה האורח, מר עוזי דיין – נשיא כנס שדרות לחברה, יו"ר דירקטוריון מפעל הפיס, תוך שהתייחס לפועלו.

2. הרצאת אורח – מר עוזי דיין (אלוף במיל') – נשיא כנס**שדרות לחברה, יו"ר דירקטוריון מפעל הפיס**

מר דיין מיקד את הרצאתו, תוך שהתייחס לשאלות חברי הועדה וחברים נוספים שנכחו, בשני נושאים: פעילות כנס שדרות לחברה ופעילות מפעל הפיס.

מר דיין סקר את היסטוריית הקמת כנס שדרות לחברה וסיפר כי מטרת הקמתו היתה להניף את דגל הנושא החברתי. מר דיין הדגיש כי כנס שדרות לחברה דן בנושאים פרקטיים, כדוגמת הרפורמה בבנקים, החקיקה נגד תעסוקה פוגענית, תמלוגי הגז ועוד.

מר דיין הציע שההסתדרות תגיע לכנס שדרות לחברה על מנת להשתתף בפאנלים. כמו כן הציע שההסתדרות תציג נושא מרכזי בכנס הבא.

מר דיין סקר את פעילות מפעל הפיס. כמו כן סיפר דיין כי עם כניסתו לתפקיד דאג לשילוב נשים במוסדות מפעל הפיס.

14.1.2014

מר דיין הוסיף כי רווחי מפעל הפיס מחולקים בדרך הבאה:
60% כספי זכייה, 13% הוצאות ותמלוגים, 27% לחברה
הישראלית. הכספים המחולקים לחברה הישראלית נחלקים
בצורה הבאה: 7.5% לתרבות, אמנות ומלגות; 9.75% לאוצר;
9.75% לבניית כיתות לימוד וגני ילדים.

הרשויות המקומיות מקבלות את הכסף על פי מספר
קריטריונים: 1- מספר התושבים. 2- חתך סוציאקונומי. 3-
המרחק ממרכז הארץ. 4- אחוז החיילים המשרתים ו/או בני
שירות לאומיים של שנתיים.

מר דיין הדגיש כי הוצאת הכספים על ידי הרשויות מפוקחת
על ידי מפעל הפיס ומתואמת איתם.